

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Genesis

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER I. MOSIS.

GENESIΣ Græc. GENESIS Lat.

Hebrais.

בראשית

*In principio creavit Deo coeli et terram.
2. et terra erat solitudo et ymanitas et
caligo erat super facie abyssi: et sp-
iritus Dei in cubantibus erat
super facie aquarum.
3. et dixit Deus, Fiat lux.
et facta est lux.*

*Moye-
bat se.
Deut.
32, 33.*

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:

ב והארץ היתה תהו ובהו והשך על פני תהום ורוח

ג אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי

ד אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויברל

ה אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים ה

ו לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר ויום

אחד:

ז ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מבדיל בין

ח מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויברל בין המים

ט אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי

י קו: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר

יום שני:

יא ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום

יב אחד ותראה היבשה ויהי קו: ויקרא אלהים ליבשה

יג ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:

*Pro-
germi-
net.
Ipsel. 2.
22.*

יד ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ

טו פרי עשה פרי למינו אשר זרעוכם על הארץ ויהי קו:

טז ותוצא הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה

יז פרי אשר זרעוכם למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי

יח ערב ויהי בקר יום שלישי:

יט ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין

כ היום מבין הלילה והיו לאת ולמזעים ולמים ושנים:

כא והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי

קו א א

ב רבתי י. 1.

CAP. I. I.
Deus triunus
die I. creavit
& divisit lu-
cem à tene-
bris.

Die II.
Expansum,
aquis super-
iores & in-
feriores.

Die III.
terran segreg-
at ab aquis,
& fructiferam
reddit.

Die IV.
creantur sive-
ra, in: Sol
& Luna.

בראשית
ואלה שמות
ויקרא
במדת
הת הברית
יהושע
שמעון
שמעון א
שמעון ב
מלכים א
מלכים ב
ישעיה
ישעיה
הקרא
הקרא
ואת
עמו
עבודת
זבח
מטה
נחום
הבקק
צפניה
הע
זכריה
מלאכי
תהלים
משלי
איוב
זר השירים
רות
איכה
קהלת
משלת אסתר
דניאל
עזרא
נחמיה
זכריה חמישי
זכריה חמישי
LIBER

16 בן : ויעש אלהים את שני הכרות הגדלים את
 המאור הגדל למשלת היום ואת המאור הקטן
 17 למשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים
 18 ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום
 ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים
 19 כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : פ
 כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרין נפש חיה ועוף יעופף
 21 על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את
 התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשית אשר
 שרצו המים למינם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
 22 אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
 23 ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב
 ויהי בקר יום חמישי :

Die V
Aquaticis,
volatilia, reptilia.

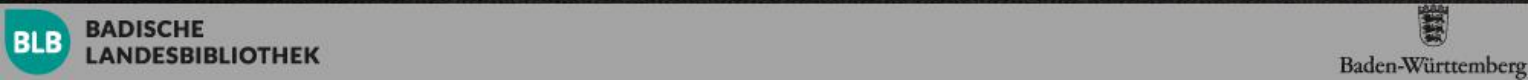
Die VI.
Bruta terre-
flia.
Homo ad ima-
ginem Dei
benedictus.

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
 כה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את
 חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
 26 רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר
 אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים
 ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
 27 הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו
 28 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
 הארץ וכבשה ורדו בדת הים ובעוף השמים ובכל
 29 חיה הרמשית על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב יזרע זרע אשר על פני כל הארץ
 ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
 ללאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
 רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
 עשב

Ejus & bru-
torum cibus.

24

ברא crevit. חזק multy. ברא
אא plenum esse.

אלהים אלה האדם ויאמר לו איפה : ויאמר אתי קלקה י
 שמעתי בגן ואירא פי עינים אנכי ואחבא : ויאמר מי 1 1
 הניד לה כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיה לבלתי
 אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתתה 1 2
 עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : ויאמר יהוה 4 3
 אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
 השיאני ואכל : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש 1 4
 כי עשית זאת ארור אתה מפל הדומה ומפל חית
 השדה על גחנה תלך ועפר תאכל כל ימי חייך :
 ואיבה אשת בינה ובין האשה ובין ירעה ורעה 1 5
 הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב : אל 1 6
 האשה אמר הרבה ארבה בעצבונך והרבה בעצב
 תלדי בנים ואל אשך תשוקתך והיא ימשל בך :
 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך 1 7
 ותאכל מן העץ אשר צויתיה לאמר לא תאכל ממנו
 ארורה הארמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי 1 8
 חייך : וקוץ תרדר תצמיח לה ואכלת את עשב
 השדה : בזעת אפיה תאכל לחם עד שובך אל 1 9
 האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
 תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה 2 1
 אם כל חי : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
 עור וילבשם : פ
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם הן כאחד מפנו 2 2
 לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעין
 החיים ואכל ותו לעלם : וישלחו יהוה אלהים מגן 2 3
 עדן לעבר את האדמה אשר לקח משם : ויגרש את 2 4
 האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת לחט
 החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים : ס
 והאדם A 3 ג א

Examinat A-
dam, & ux-
rem, quæ cul-
pam in ser-
pentem reji-
cit.

Dein denun-
ciat penam
serpenti, & in-
terposito fe-
dere gratia
mulieri, ac
Adamo, qui
conceptam ex
promiss. spem
vivam nomi-
ne Evæ testa-
tus, novoque
vestitu indu-
tus, paradiso
pulsus est.

Productions
militis, 50
copulatione
cum viso.

utrinque
nuditur.
CAP. 3. III.
Serpens per-
foratus, ve-
tan, tentat
sollicitque
mulierem -
harque vi-
rum. lapso
modatos de
occultantes
Deus terret,
ad tribunal
citat.

† Ven-
tre t.
Lev. 11:
42.
† Con-
ceptum
† Tribu-
lum,
Hof. 10, I
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, I
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, I
8.
† in su-
dore.

† Tribu-
lum,
Hof. 10, I
8.
† in su-
dore.

fi a m-
man

colent

CAP. 7. IV.
Adam gene-
rat Kain &
Iabel, quo-
um hic fide
sacrificans,
Deo gratus,
ille non, a
Deo licet ca-
tigatus &
monitus, fra-
trem occidit.
Cicatus &
iöcletis con-
victus puni-
tur, poen- ta-
men depre-
canti mitiga-
tur.

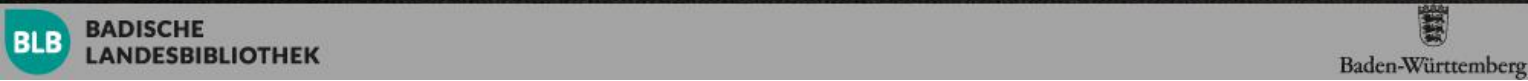
והאדם ירע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין
2 ותאמר קייתי איש את יהוה : ותספ ללדת את אחיו
את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה :
4 והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהו וישע
ה יהוה אל הבל ואל מנחתו : ואל קין ואל מנחתו לא
6 שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל-
7 קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך : הלא אם תטיב
שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלך
8 תשיקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה וקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו :
9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול
10 דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ועתה
ארוך אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
11 לקחת את דמי אחיך מידך : כי תעבד את האדמה
12 לאתספ תת-כחה לה נע ונר תהיה בארץ : ויאמר
14 קין אל יהוה גדול עוני מגשא : הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונר בארץ
טו והיה כל מצאי ירוגני : ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג
מן שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-
16 אתו כל-מצאו : ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ-נוד
17 קדמת-ערן : וירע קין את אשתו ותהר ותלד את-
הנוה ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו הנוה :
18 ויולד לתנוה את-עירד ועירד ילד את-מהויאל
ומחייאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למך :
19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת ערה ושם השנית
כ צלה : ותלד ערה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל
ומקנה

concepit
acquistul.

bonus fuit.
Kain & Abel
sicut per Abraham generum & Isaac
sicut per Isaac sibi est.
cubuit.

clamauit.
apparuit

Certo signo
dato. Sedes
Kaini, & po-
steritas im-
pia.

CAP. 5. בראשית ה

Mehalalelis. טו וימת: ם ויחי מהללאל חמש שנים
 16 ויששים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
 17 ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי מהללאל חמש
 ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ם
 Jaredi. 18 ויחי ירד שנים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את
 19 חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות
 כ שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי ירד שנים
 20 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ם ויחי
 Chanochii. חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח:
 21 ויתחלק חנוך את האלהים אחרי הולידו את
 22 מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי
 כל-ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה:
 23 ויתחלק חנוך את האלהים ואינו כפי לקח אתו
 24 חכ אלהים: ם ויחי מתושלח שבע ושמנים
 25 שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי
 Merufalemi. הולידו את למך שנים ושמנים שנה ושבע מאות
 26 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי מתושלח תשע
 27 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ם ויחי
 Lamechi. למך שנים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן:
 28 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו מפעשנו
 ל ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי
 למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש
 29 מאת שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו בל-ימי למך שבע
 30 ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ם ויחי
 Noachi. נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את
 31 א חם ואת יפת: ויחי כפי החל האדם לרב על-פני
 32 האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים את
 33 בנות

הקורא יטעים הגריש קודם התרסא v. 29.

CAP. 1. VI.
 Corruptio de
 apostasia ho-
 minum.

בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר
 בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשנתי
 הוא בשר ותנו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו
 כארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
 האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנפלים
 אשר מעולם אנשי השם:

997 iudicare. D. b. l. in periculum.
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

De peccato originali.

De peccato originali. d. f. in Nib.

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצור
 מהשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה
 את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה
 אמה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
 מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי
 כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

Movit Deum, ut eos delere statueret,

excepto Noacho,

פ פ פ ב 2

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
 בולדו את האלהים התחלה נח: ונולד נח
 שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת
 הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
 אלהים את הארץ ותנה נשחתה כי השחית כל
 בשר את דרכו על הארץ: ויאמר
 אלהים לנח קן כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ
 חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך
 תבת עצי גפר קנים מעשה את התבה וכבדת אתה
 מבית ומחוץ בכלר: והיה אשר תעשה אתה שלש
 מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
 אמה קומתה: צהר מעשה לתבה ואר אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה בעדה השנים תחתים
 שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את המבול

tcupressi
 tpicabis,
 † pice.
 † fenestram
 luminis, I 6

Cui hoc indicat, quemque jubet fabricare arcam, & in eam intrare, ut salvus a diluvio sit,

מס ב א ב

יהוה יתברך

Cum famili, federe Dei nitus.

& affuntis animalibus, in femina- rium novi orbis & Eccle- fia.

Cap. 7. VII. Noa paratis omnibus ar- cam ingre- ditur

An. xl. 609.

Diluvii ini- tium,

מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים
 18 טחת השמים כל אשר בארץ וגו' : וחקמתי את-
 ברותי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
 19 ונשי בניך אתך : ומפל החי מכל בשר שנים מכל
 תביא אל התבה לחיות אתך זכר ונקבה יחיו :
 כ מהעוף למינהו ומן התבמה למינה מכל רמש
 1 האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך לחיות : ואתה
 קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליה והיה
 2 לה ורחם לאכלה : ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 א אלהים כן עשה : ויאמר יהוה לנח צא אתה וכל-
 ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 2 הזה : מכל התבמה הטהורה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומן התבמה אשר לא טהרה הוא
 3 שנים איש ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה
 4 זכר ונקבה לחיות זרע על-פני כל הארץ : כי לימים
 עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה ומחיתי את-כל היקום אשר עשיתי
 ה מעל פני האדמה : ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה :
 6 ונח בן-שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ :
 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
 8 מי המבול : מן התבמה הטהורה ומן התבמה אשר
 איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה :
 9 שנים שנים באו אל-נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
 7 צוה אלהים את-נח : והיו לשבעת הימים ומי המבול
 11 חיו על הארץ : בשנה שש-מאות שנה לחי-נח
 בחדש השני בשבעה-עשר יום לתרש ביום הזה
 נבקעו כל מעינות ההום רבה וארבת השמים נפתחו :
 12 והיו הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה :
 בעצם

ברים, conspectus, solus, generatio, aelay.

יהא בקמץ v. 19.

6 הָרְרִים : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־

Quod exploravit Noa per corvum & columbam

7 חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֹרֵב

† Exficatio.

וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב עַד־יָבִישׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ :

8 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם

9 מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה : וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה

מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־

ter emiffam.

י פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּקְחָהּ וַיָּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו אֶל־

י התֵּבָה: וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסַּף שִׁלַּח אֶת־

י י הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה : וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵעֵת עֶרֶב וַתִּנְהַ

† rapina.

עֲלָה זֵרַת טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל

י ב הָאָרֶץ : וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־

י ג הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוֹב־אֵלָיו עוֹד : וַיְהִי בְּאַחַת וָשֵׁשׁ־

מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשִׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל

הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת־מִכְסֵּה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וַהֲגִירָה חָרְבוּ

י ד פְּנֵי הָאֲדָמָה : וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנַי בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם

טו לַחֹדֶשׁ יָבִישׁה הָאָרֶץ : ס וַיִּדְבַּר אֱלֹהִים אֶל־

Noach egrefus ex arca.

י ז נֹחַ לֵאמֹר : צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי־

י ח בְּנֵיךָ אִתְּךָ : כָּל־חַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף

וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הַרְמִשׁ הַרְמִשׁ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ

י ט וּשְׂרָצוֹ בָאָרֶץ וּפְרֹו וּרְבוּ עַל־הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא־נֹחַ וּבְנָיו

י י וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בְנָיו אִתּוֹ : כָּל־חַיָּה כָּל־הַרְמִשׁ וְכָל־

הָעוֹף כָּל־הַרְמִשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן־

Sacrificium Deo gratum offert, quo Deus movetur ad maledictionem a terra auferendam,

כ הַתֵּבָה : וַיְבִן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל־הַבְּהֵמָה

2 1 11 12 odorabile. a. f. thiph.

כ א וְדָרָה // יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחַח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לֵבֹ לֹא אֶסַּף

Le peccato originali. 2 2 in thiph. 12 11 percussit.

כ ב לְקַלְלָהּ עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בְּעֵבוֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב

2 2 + figua.

כ ג הָאָדָם רַע מִנְעוּרָו וְלֹא־אֶסַּף עוֹד לַחַיּוֹת אֶת־כָּל־חַי

כ ד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי : עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם

וְקִיץ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

וְהֵצֵא לְךָ יֵצֵא לְךָ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

CAP. IX. & benedictionem primam Nocho equisque posteris confirmandam.

f Terrot. v. stri, Job. 41. 25.

וּקְנִין וְחֶרֶף וַיּוֹם וְלִילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ : וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ : וּמִדְּאִכְסָם וְחֶרֶףְכֶם יִהְיֶה עַל-כָּל-חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכָל אֲשֶׁר תִּדְמֶשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל-דֹגַי הַיָּם בִּידְכֶם נִחְנוּ : כָּל-דָּמָשׂ אֲשֶׁר הוּא-דָמִי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־רָק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-אֵד-בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמֹו לֹא תֹאכְלוּ : וְאֵךְ אֶת-דַּמְכֶם לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשְׁנֹו וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֱהִיֹו אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם : שֵׁפֶךְ דָּם הָאָדָם כַּאֲדָם דָּמֹו יִשְׁפֹךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם : וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בְּנָיו אַחֲוֵיכֶם : וְאַתֶּם כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף הַבְּהֵמָה וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַתְּבֵה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ : וְהִקְמִיתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא-יִפְרַת כָּל-בֶּשֶׂר עוֹד מִמֶּי הַמַּבּוּל וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדַת עוֹלָם : אֶת-קַשְׁתִּי נִחַתִּי בְּעַנֹן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ : וְהָיָה בְּעַנְנֵי עֲנַן עַל-הָאָרֶץ וּנְרָאֲתָה הַקַּשֶׁת בְּעַנֹן : וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בֶּשֶׂר וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר : וְהִיְתָה הַקַּשֶׁת בְּעַנֹן וְרֹאִיתִיהָ לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ זֹאת אֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמִיתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ :

Cui effudit sanguinem hominis per Romulum. Sanguis illic effudit. Sicut quomodo ad imaginem suam Deus fecit hominem.

Et dabo pactum meum obsequium. Et non sperdetur omnis caro a facie ab aqua diluuii: et non erit ulterius diluuium, ad disperdendum terram.

וְאִתְּכֶם
וְאִתְּכֶם
וְאִתְּכֶם
וְאִתְּכֶם

† Quando obnubilaverit.

Deus homicidium severe prohibet.

Fordus gratia: repetit.

& obignat signo Iridis.

quod expl...

et eniam.

North ex...

Isacribum...

8 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם ותם ויפת והם
 9 הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצרה
 10 כל הארץ: וחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת
 21 מן תינו וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי
 22 כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם
 ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו
 23 אתרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
 24 וערות אביהם לא דאו: וייקח נח מיינו וידע את אשר
 כה עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארוור כנען עבד עבדים
 26 יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלוהי שם ויהי כנען
 27 עבד למו: יפת אלהים לפת וישכן באהלי שם ויהי
 28 כנען עבד למו: ויחננה אחר המבול שלש מאות
 29 שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות
 שנה וחמשים שנה וימת: פ

Nox ebrietas & nuditas, quam revelans Chamus maledictionem

regens Sem & Iaphet benedictionem sibi ascensive

etas & mors Noe

CAP. 7. X. Genealogia filiorum Noachi. 1. Iapheti.

2. Chami.

ex quo Nimrod.

950
הנה הילולא. in Mish.
אחמ. tentorium. i. e. Tabernaculum.

א ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויוולדו להם בנים
 2 אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי וינוח ותבל
 3.4. זמשד ותיקם: ובני גמר אשכנז וריפת והגרמה: ובני
 ה ינו אלישה ותרשיש כתיים ודרנים: מאלה נפרדו אי
 הגוים בארצתם איש ללשנו למשפתתם בגויהם:
 6.7. ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא
 וחיליה וסבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא
 8 וירדן: וכוש ילד את נמרד הויה החל להיות גבר
 9 בארץ: הויה היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
 י כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו
 11 בכל ארץ ואפד וכלנה בארץ שנער: מדהארץ ההוא
 יצא אשור ויבן את נינוה ואת דחבת עיר ואת כלח:
 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הויה העיר הגדלה:
 13 ומצרים ילד את לוטים ואת ענמים ואת להבים ואת
 נפתחים

14 נפתחים: ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו
 15 מינם פלשתים ואת כפתורים: **ס** וכנען
 16 ילד את צידן בכרו ואת חת: ואת היבוס ואת
 17 האמרי ואת הגרשי: ואת החוי ואת הערקי ואת
 18 הסיני: ואת הארורי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר
 19 נפצו משפחת הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידן
 באכה גרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה
 וצבים עד לשע: אלה בני חם למשפחתם ללשנתם כ
 21 בארצתם בגויהם: **ס** ולשם ילד נס הוא
 22 אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: בני שם עילם
 23 ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוז וחול
 24 ונתר ומש: וארפכשד ילד את שלה ושלח ילד את
 עבר ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג בני בימיו כח
 26 נפלגה הארץ ושם אחיו קמן: ויקמן ילד את אלמורד
 27 ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הרורים
 28 ואת אוול ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל
 29 ואת שבא: ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל
 אלה בני קמן: ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר
 31 הקדם: אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם
 32 לגויהם: אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
 33 ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: **פ**
 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי א
 1 במסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם:
 2 ויאמרו איש אל דעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
 3 לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן ותחמר היה להם
 4 לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 בשמים ונעשה לנו שם פדנפוץ על פני כל הארץ:
 5 ויבר יהוה לראות אתה עיר ואת המגדל אשר בנו ה
 בני

& Canaan & gentes.

3. Semi.

Cap. XI.
 Orbis unilinguis,
 factus ob insanam impiorum molitionem, de nova urbe, omnium domina, condendo,

קמן בזק 3. וצבויים ק 19. v.

6 בני האדם : ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת

לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל

7 אשר יזכו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם שפתם

8 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ויפיץ יהוה אתם

9 משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר : על כן

קרא שמיה בכל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ

ומשם הפיצים יהוה על פני כל הארץ : פ

י אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויוולד את

11 ארפכשד שנתיים אחר המבול : ויחי שם אחר הולידו

את ארפכשד חמש מאות שנה ויוולד בנים ובנות :

12 ארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויוולד

13 את שלח : ויחי ארפכשד אחר הולידו את שלח

שלוש שנים וארבע מאות שנה ויוולד בנים ובנות :

14 ארפכשד חי שלשים שנה ויוולד את עבר :

15 ויחי שלח אחר הולידו את עבר שלש שנים וארבע

16 מאות שנה ויוולד בנים ובנות : א

17 עבר ארבע ושלשים שנה ויוולד את פלג : ויחי עבר

את פלג אחר הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות

18 שנה ויוולד בנים ובנות : ב

19 פלג חי שלשים שנה ויוולד את רעו : ויחי פלג אחר הולידו

את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויוולד בנים

20 וכן : א

21 ויחי רעו שתיים ושלשים שנה

22 ויוולד את שרוג : ויחי רעו אחר הולידו את שרוג

שבע שנים ומאתים שנה ויוולד בנים ובנות : ב

23 ויחי שרוג שלשים שנה ויוולד את נחור : ויחי

שרוג אחר הולידו את נחור מאתיים שנה ויוולד בנים

24 ובנות : א

25 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויוולד

כה את תרח : ויחי נחור אחר הולידו את תרח תשע

עשרה

† Prohi-
bitur,
Job.
4. 2.
† Cogi-
tarunt.

multi lin-
guis &
confusis.

Unde Babel
dicta urbs.

Genealogia
Semi ad
Abram.

Arphachad.

Selah.

Eber.

Phaleg.

Reu.

Serug.

Nachor.

v. 11. בקמץ בוק

Tharah

Abram, Nahor, Haran

Loth (Mico, Tison)

Tharah, Ur 2 Loth

Ur in Chanaan

עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: D
 6 ויחיתרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור
 7 ואת הרן: ואלה הולדת תרח תרח הוליד את אברם
 8 את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן
 על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:
 9 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי
 ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי
 יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את
 אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי בלתו
 אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
 2 ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו שם: ויהיו ימי תרח
 חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

Tarach cum Abram, Nachore, Harane.

Lotho.

ex Vr Chal-dzor. exit, & in itinere moritur.

פ פ פ ג 3

ויאמר יהוה אל אברם לה לה מארצה וממולדתה
 2 ומבית אביה אל הארץ אשר אראה: ואעשה לגוי
 גדול ואברכה ואגדלה שמה ותיח ברכה: ואברכה
 3 ממברכה וממללה אור ונברכו כה כל משפחת
 האדמה: וילך אברם באשר דבר אליו יהוה וילך
 4 אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
 5 מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ה
 ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
 6 כחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
 7 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
 8 והכנעני או בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר
 לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 9 הנראה אליו: ויעתק משם הרהר מקדש לבית אל
 10 ויש אהלה בית אל מים והעי מקדש ויבן שם מזבח
 ליהוה

CAP. II. XII. Abram vocatus, & amplius Dei promissio commotus.

cum Lotho abit in terram Canaan.

in Sichem aitare Deo, et apparenti.

& mox in Bethel erigit.

3. et benedictionem benedicens tibi, et maledictionem et benedictionem tunc omni familiae tuae.

hinc inde migrans,

9 ליהוה ויקרא בשם יהוה : ויסע אברהם הלוח ונסע הנגבה :

fame pulsus in Aegyptum,

10 ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה

uxorem suam dicit fororem,

11 ויאמר אל שרי אשתו הנהנא ידעתי כי אשה יפת מראה את : והיה כיראו אתך המצרים ואמרו אשתו

quam Pharao assumit,

12 זאת והרגו אתי ואתך יחיו : אמרינא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחתה נפשי בגללך : ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים את האשה כיופיה הוא

sed divinitus punitus, cum viro restituit.

13 מאד : ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה

14 ותקח האשה בית פרעה : ולאברהם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת

15 וגמלים : וינזע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו

16 על דבר שרי אשת אברהם : ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי לפה לאהנת לי כי אשתך

17 הוא : למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה

18 כי ועתה הנה אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה אנשים

19 א וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו : ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה :

20 ואברהם כבר מאד במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעיו

21 מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה

22 בתחלה בין בית אל ובין העי : אל מקום המזבח

23 אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברהם בשם

24 יהוה : וגם ללוט החלק את אברהם היה צאן ובקר

25 ואהלים : ולאנשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה

26 רכושם רב ולאכלו לשבת יחדו : ויהי לרב בין העי

27 מקנה אברהם ובין העי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז

28 ישב בארץ : ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהו מריבה

ביןי

CAP. 13. XIII. Abram ditatus Bethelchem redit,

& Lotho peccatoribus gravi,

condemnitur. Sic quoque ne

ביני וביןך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אהים אנהנו:
 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
 וימנה ואם הימין ואשמאלה: וישאלוט את עיניו
 וירא ארז כל פפר הירדן כי כלה משקה לפניו
 שהת יהוה את סדם ואת עמורה כגדי יהוה בארץ
 מצרים באכה צער: ויבחר לו לוט את כל פפר
 12 הירדן ויפסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: אברם
 ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד
 13-14 סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: ויהוה
 אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
 וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה
 וימה: כי את כל הארץ אשר אתה ראה לה אתננה
 16 ולזרעה עד עולם: ועמתי את זרעה בעפר הארץ
 אשר ואסויכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעה
 17 ומנה: קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לה
 18 אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר
 בחברון ויבך שם מובח ליהוה:
 ויהי בימי אמרפל מלך שניער אריוף מלך אלסר א
 כדרלעמר מלך עילם ותרעל מלך גוים: עשו מלחמה
 2 ארז ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאבו
 מלך ארמה ושמאבר מלך צבנים ומלך בלע היא
 3 צער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
 המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
 4 ושלש עשרה שנה מרדו: וכארבע עשרה שנה בא
 כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו ארז דפאים
 בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה
 קריתים: ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן
 7 אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא
 קדש

tractum ad Jordanem relinquit, in Canaan ipse confedit,

promissionem factam ei confirmat,

& terram illam peragere jubet, ubi ad Mamre aram exstruit.

CAP. 14. XIV. Cum Rex Babyl. cum focis 3. bello vineeret Regem Sodom. fociosque,

† planitiem.

ג ב 2 C קדש
עבויס ק. 2. v.

קדש ויכו את כל שדו האמלקי וגם את האמרי
 8 הישב בחצצן תמר : ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו
 9 אתם מלחמה בעמק השדים : את כדורלעמר מלך
 עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך
 10 מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק
 השדים בארת בארת חמר ויגסו מלך סדם ועמרה
 11 ויפלו שמה והנשארים הרה נסו : ויקחו את כל
 12 רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו : ויקחו את
 לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם :
 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן בארני
 ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית
 14 אברם : וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
 חניכיו ילדיו ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף
 15 עד דקן : ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויבס וירדפם
 16 עד חובה אשר משמאל לדמשק : וישב את כל
 הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
 17 הנשים ואת העם : ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
 שיבו מהכות את כדורלעמר ואת המלכים אשר
 18 אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך : ומלכי צדק
 מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
 כ וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צדיק בידו ויתן לו
 20 מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
 21 הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברם אל מלך סדם
 22 הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ : אם
 מחוט ועד שרוף נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא
 24 תאמר אני העשרתי את אברם : בלעדי רק אשר
 אכלו

& Lothum cepissent, Abram per vernas eadit fugatque hostes, & liberat Lothum.

Abramo obviam eunt Rex Sodom & Melchisedek, qui cibis recreat fessos, ei que benedicit, cui decimas Abram dat, & pradam recusat, benedictione contentus.

† Initia tos f. (bello edoneor.)

† corrigia, Jof. 5, 27.

צבויים ק. 8. v.

אכלו הנערים והלך האנשים אשר הלכו אתי ענר
אשבל וממרא הם יקרו חלקם : אחר א
הדברים האלה היה דברייהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מן לך שחרך הרבה
מאד : ויאמר אברם אדני יהוה מה תמקולי ואנכי
הולך ערירי ובדמשק ביתי הוא דמשק אלו ענר : ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי :
והנה דברייהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעך הוא יירשך : ויצא אתו החוצה ויאמר ה
הבט נניא השמימה וספר הכוכבים אסתוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויהשבה
לו צדקה : ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר
וגזל : ויקחלו את כל אלה ויבחר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר :
ויירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם : ויהי השמש
לבוא ומרדמה נפלה על אברם והנה אימה השבה
גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע מדע פיגרו
יהוה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
מאות שנה : וגם את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחרי
כן יצאו ברבש גדול : ואתה תבוא אל אבתך בשלום
תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה ועלמה
היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
האלה : ביום ההוא פרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדל

CAP. XV.
Deus ipse A-
bramo pro-
mittit, se ejus
scutum &
praemium fore,

& prolem
daturum,

credentique
foedus gratiz
confirmat si-
gno mirabili,

& f. ta poste-
rorum pradi-
cit,

foedusque
reperit.

† difeur-
sitatio-
nis.

וַיִּשְׁבּוּ מִצְרַיִם וְהָיָה
וַיִּשְׁבּוּ מִצְרַיִם וְהָיָה

† pullam
colum-
barum.
Deut.
32. 11.
† divisit

† frustra
Pl. 136,
43.

& lothum
confident,
Abram per
veritas carit
fugaque bo
ber, & libera
Lothum.

Abramo ob-
stant eunt
In Sodam
Melchire-
tel, qui cibi
necesse fellu
e que bene-
ficia, cui de-
cimus Abrar
dit, & puz-
dam recusat.
beneficentia
concentua.

9 והגדל נהר פרת : את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני :

10 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת האמרי

וואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוקי :

א ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית

2 ושמה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנהנא עצרני

3 יהוה מלדת באנא אל שפחתי אולי אבנה ממנה

4 וישמע אברם לקול שרי : ותפח שרי אשת אברם

5 את הגר המצרית שפחתי מקן עשר שנים לשבת

6 אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו

7 לאישה : ויבא אל הגר ותחר ותרא כי הרתה ותקל

8 ה גברתה בעיניה : ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך

9 אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל

10 בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך : ויאמר אברם אל

11 שרי הנה שפחתך בידך עשיליה הטוב בעיניך ותענה

12 שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יהוה על עין

13 חמרים במדבר על העין בדרך שור : ויאמר הגר

14 שפחת שרי אימיה באת ואנה תלכי ותאמר מפני

15 שרי גברתי אנכי ברחתי ויאמר לה מלאך יהוה שובי

16 אל גברתך ותתעני תחת ידיה : ויאמר לה מלאך

17 יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב : ויאמר

18 לה מלאך יהוה הנה הרה וילדת בן וקראת שמו

19 ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך : והוא יהיה פרא

20 אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישקן :

21 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתוה אל ראי כי

22 אגלה הגם הלם ראיתי אחרי ראי : על בן קרא לבאר

23 טו באר לחי ראי הנה ביד קדש ובין ברר : ותלד הגר

24 לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר

25 ישמעאל : ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת

הגר

נקוד על בתרא י' 6. v.

CAP. 15.
XVI.
Sara (sclerilis
ancillam ma-
rito permittit.

Qua gravidam
heram despici-
cit, & aufuge-
re cogit.

quam Ange-
lus increatus
redire iuber.
promissione
facta de filio
forti & belli-
cofo :

Agar memo-
riale statuit
Deo, filium
parit Ismae-
lem.

CAP. 17.
XVII.
Deus appa-
rens Ismael
liberum fi-
lium suum
natum
narrat

Circumci-
dit Ismael
filius
Abraham

Primo
quod dicitur
de Ismael

19 האלהים לו ישמעאל יחיה לפניה: ויאמר אלהים
 אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
 והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לורעו אחריו:
 כ ולישמעאל שמעתה הנדה ברכתי אתו והפריתי
 אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
 21 ויליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק
 אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:
 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויפק
 אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
 כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל
 את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 24 אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשור
 כה ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
 26 את בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם
 27 וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו ילדו ומקנת כסף
 מאת בן נכר נמלו אתו:

In quo & pos-
 tersis foedus
 stabilien-
 dum,
 non neglecto
 Ismaele.

Circumcidit
 Abraham se,
 Ismaelem &
 omnes do-
 meticos.

Handwritten note in Latin script.

פ פ פ ד 4

א וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
 2 האהל כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וידע לקראתם מפתח האהל
 3 וישתחו ארצה: ויאמר אדני אס-נא מצאתי חן
 4 בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: יקחנא מעטמים
 ה ורחצו רגליכם והישענו תחת העץ: ואקחה פת לחם
 וקעדו לבכם אחר תעברו כי על-בן עברתם על-
 6 עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: וימהר
 אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים
 7 קמח טלת לוישי ועשי עגות: ואל חמור בן
 אברהם

CAP. 18
 XVIII.
 Abrahamo
 nirsus appar-
 ret Deus
 trinunus, hu-
 mana specie,
 quem hospiti-
 o excipit.

Handwritten Latin note:
 Quum enim sublati oculis
 suis aspexit, ecce tres viri
 stantes se coram eo: quos
 videns accurrit obvium eis
 ex ostio tentorii sui, et in-
 curavit se in terram.

קדש 173

אברהם ויבא בן בן בן ויבא אל הנער
 וימחר לעשות אתו: ויבא חמאה וחלב וכוהבקר
 אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
 ויאבלו: ויאמרו אליו איה שרה אשרה ויאמר הנר
 באהל: ויאמר שוב שוב אליה בעת חיה והנר בן
 לשרה אשרה ושרה שמעת פתח האהל והוא אחרי:
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל לחיות לשרה
 ארח בנשים: ומצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
 בלתי היתה לי עלה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל
 אברהם למה זה צחקה שרה לאמר אמנם אלך
 ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליה
 בעת חיה ולטרר בן: ומתחש שרה לאמר לא
 צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם
 האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
 לשלחם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
 עשה: ואברהם תיו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
 כל גויי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
 ואת ביתו אחרי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 ומשפט למען תביא יהוה על אברהם את אשר דבר
 עליו: ויאמר יהוה ועקת סדם ועממה כירבה והטאתם
 כי כבדה מאד: ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה
 אלי עשוי כלה ואסלא אדעה: ויפנו משם האנשים
 וילכו סדם ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ויגש
 אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע:
 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה
 ולא תשח למקום למען חמשים הצדיקים אשר
 בקרבה: חללה לה מעשת: בדבר הזה לחמית צדיק
 עם רשע והנה בצדיק ברשע חללה לה השפט כל
 הארץ

Deus T.O.M. promissum de filio ex Sarah dando iterat, & Sarah ridentē id castigat, proposita sua omnipotentia.

Abrahamo, post iteratum foedus grat. excidium Sodom.

ob clamantia peccata indicat.

pro quibus Patriarcha saepius frustra interpellat.

tvolutas. any p...
 any p...

vs. 25. Absil tibi et facias tale
 qui ipiam, propriu: secundum rem
 hanc, / moti hederdo iustum cum
 impiis, ut iha sit iusto sicut iusto.
 Absil tibi. Nam iudex omniy terrae
 non faciel iudicium.
 תללך ad. absil.
 דבר verbum, res, quidquam.
 דודי mori, inf. H.
 רשע impius.
 שפט iudex.

נקוד על איו 9. י

2 הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא
 3 בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 27 המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נניא
 28 הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
 יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשהית בחמשה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
 29 ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי
 ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 ל הארבעים: ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אולי
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
 31 שלשים: ויאמר הנה נניא הואלתי לדבר אל אדני
 אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
 32 העשרים: ויאמר אלנא יחר לאדני ואדברה אך
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
 33 בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל
 א אברהם ואברהם שב למקומו: ויבאו שני המלאכים
 סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
 2 לקראתם וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נניא
 אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי
 3 ברחוב גליון: ויפצרו גם מאד ויסרו אליו ויבאו
 אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
 4 סדם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
 ה מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו אל לוט
 ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 6 הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט הפתחה
 7 והדלת סגר אחריו: ויאמר אלנא אחד מרעו: הנה
 נניא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוצאה נניא
 אתהן

6 ויפוט n. *vidium, dicitur*
 ויפוט *non habet.*

CAP. 19.
 XIX.
 Angelos So-
 domam veni-
 entes Loth
 excipit,

& cives, eos
 tradi sibi vo-
 lentes, arcete
 frustra niti-
 tur, filias in-
 confidate
 offerendo.

ל' רגושה ib. חול

אתהן אליכם ועשו להן בטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל מעשו דבר כי על כן באו בעל קרתי:

9 ואמרו גש הלאה ויאמרו האחר בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשפר הדלת: וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט עד מילך פה חתן ובנייה ובנותיה וכל אשר לך בעיר הוציא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחת יהוה את העיר והי כמצחק בעיני חתניו: וכמו השחר עליה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיה הנמצאות פן תספרה בעין העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביר אשתו וביר שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריה זאל תעמד בכל הכפר החרה המלט פן תספה: ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: הגדה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט החרה פן תדבקני הרעה ומתי: הגדה נא שמה הלא מצעד הוא ותחי נפשי: ויאמר אליו הגה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: מחר המלט שמה כי לא אוכל לעשות

f Cœcitatibus. 2. Reg. 6, 18.

Ergo violenter insurgentes Angeli excaecant,

Lothoque excidium Sodomæ indicant, indeque excedere illum cum suis, & non respirare iubent; quod cum generi futuri riderent, urgent cunctantem & educunt,

f ob miseratiōnem. Ief. 63, 9.

Zoaremque fugere permittunt.

Gal. III. ipsius Sodomam vocat. in Loth. inq.

1 cor. eos ad illi vocat. accete. infra nitiditas in. considerate. forado.

vs. 22. Fastina [ite] orue te illuc! 2 2 quia non potero ad faciendum rem.

מחר fellinavit
עליט eripuit. in Niph.
והו ויבי illuc. est partic. cum n paragog.
וכל potuit. 1. prof. ul. Ful. in Kal. ex forma Hoph.

קדש v. 18. יצ דגושה v. 14.

לעשות דבר|עד באה שמה|על כן קרא שם העיר

v. 9. dum perveneris illuc.
23 propterea vocavit nomen illud.
24 lux civitatis Sodorum.
v. 15 venire.

Sodom vicinasque urbes evertunt.

צוער: השמש יצא על הארץ ולוט בא לערה: ויהיה

המטיר על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאת יהוה

כה מן השמים: והפך את הערים האלו ואת כל הככר

26 ואת כל יושבי הערים ועמח האדמה: ומבט אשתו

27 מאחוריו ותהי נציב מלח: וישכם אברהם בבקר אל

28 המקום אשר עמד שם את פני יהוה: וישקה על פני

סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה

29 קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ויהי בשחת אלהים

את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את

לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן

לוט: ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי

ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו:

31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו יזן ואיש אין

32 בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את

33 אבינו יזן ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין

את אביהן יזן בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את

34 אביה ולא ידע בשכבה ובקומתה: ויהי ממחרת ותאמר

הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי

נשקנו יזן גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו

לה זרע: ותשקין גם בלילה והוא את אביהן יזן ותקם

הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמתה:

36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן

37 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה

גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני

א עמון עד היום: ויסע משם אברהם

ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אתהי הוה וישלח

אבימלך

Uxor Lothi retrospiciens in statuam fallis convertitur.

Loth in speculuncam fecedens à filibus inebriatus, ex iis Moab & Ammon procreat, 2. populorum patres.

Cap. 19. XX. Abraham in Gerar peregrinans Saram dicit fororem.

† Evertionis.

v. 33. על ו' נמור

2 8 ואמהותיו וילדו: כי עצר עצר יהוה בעד פלדחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

CAP. כא. כא. א. ויהוה פקד את שרה כאשר אמר

X XI. Isaac nascitur.

2 ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה
לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים:

circumoditur.

3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה
לו שרה יצחק: וגמל אברהם את יצחק בנו בן

a rifu denominatur.

4 השמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: וצא אברהם
בן 6 מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה

f rbfum. Ez. 23. 32.

7 צחק עשה לי אלהים פלה שמע יצחק לי: ותאמר
מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה ביילדתי בן

ablatur.

8 לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול
ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הילד

Ismael irrisor eiicitur domo cum matre:

9 המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש

10 בן האמה הזאת עם בני עמי יצחק: וירע הדבר מאד
בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל-

11 אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך פלה
אשר תאמר אליה שרה שמע בקלה כי ביצחק

12 יקרא לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי
13 זרעה הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת
14 מים ויתן אל הנוגר שם על שכמה ואת הילד
15 וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע:

A Deo tamen deficiente aqua

16 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת
17 אחר השיחים: ותלך ותשב לה מגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות
הילד ותשב מגד ותשא את קלה ותכה:

f tanquam (ad) jaculum.

17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים

אלהים ואל הגר מן השמים ויאמר לה מרה
 לה הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
 באשר הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי את-
 ידך בו כילגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את-
 עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים
 ותשק את הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל כ
 וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן †
 ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:
 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-
 אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה:
 ועתה השבעה לי באלהים הנה אסית שקר לי ולגניתי
 ולנכתי בחסד אשר-עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-
 הארץ אשר-גרתה פה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
 והוכח אברהם את-אבימלך על-אדוות באר המים מה
 אשר גזלו עמדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי
 מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-הגדת לי וגם
 אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן ויבקר
 ויתן לאבימלך ויכרתו שנידם ברית: ויצב אברהם
 את-שבע כבשת היאן לבדהן: ויאמר אבימלך אל-
 אברהם מרה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת
 לבדנה: ויאמר כי את-שבע כבשת תקח מדי בעבול ל-
 תהיה לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת: על-כן
 קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר-
 צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים: וישע אשר בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
 בארץ פלשתים ימים רבים:
 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם
 ויאמר

Abimelech

† Sagitari-
earius.

conservatur,
monstrato
fonte,

In deserto ha-
bitat, & ux-
orem ducit.

Abimelech
cum Abrah-
am fecerat ini-
iuratum,

decisi à lite
de fontibus.

Unde locus
Beerseba
dictus,

ubi Abra-
ham diu pe-
reginabatur.

כב. כב.
XXII.

DEUS tenet
Abrahamum
iubendo fili-
um immola-
re unicum;

qui patet
promte.

ar ab angelo
prohibetur.

eiusque loco
aries sacrifi-
catur; inde
loco nomen.

Angelus iste
iustus

2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא את
בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המדיה ועלהו שם לעלה על אתר ההרים אשר
3 אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם ולך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
4 ביום השלישי וישא אברהם את עניו וירא את
ה המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
6 ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
7 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אביו ויאמר הנני בני ויאמר הנח האש והעצים
8 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם/אלהים יראה לו
9 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום
אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויערף את העצים ויעקר וישם אתו על
המזבח מפעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח
11 את המאכלת לשהט את בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה בני עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשבת את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את
עניו וירא והנה איל אחר נאחו בספק בקרניו ולך
אברהם ויקח את האיל ועלהו לעלה תחת בנו:
14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
טו יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בני נשבעתי

8. *Id est Abraham, dicit inde
bit. p. pseudam p. p. v. r. a. m.
9. ad holocaustum filii me.
11. u. pecus populi.
12. f. holocaustum*

† liga-
vii.

12. *Et dixit: ne mittas manum tuam
ad puerum, ne facias ei quicquam
quia nunc cognovi, quod timeas dñi
tu, et non subtraxisti filium tuum,*

13. *unicum tuum, a me.
13. *unicum tuum, a me.
13. *unicum tuum, a me.
13. *unicum tuum, a me.****

16. *Et dixit: Per me iuravi, dixit
16. *Et dixit: Per me iuravi, dixit
16. *Et dixit: Per me iuravi, dixit***

DA' dictum r. DA' pronuci-
 quid. particip. Paul.
 77. propheta.
 77. subtra. x. l.

Dominus: propterea quod scias
 rem hanc et non subtrahis filium
 tuum, unicum tuum.
 77. Quia benedicendo benedicam tibi
 et multiplicando multiplicabo sem-
 tuum sicut stellae caelestium et sicut
 arena, quae super labium marij
 et haereditabit sementium tuum por-
 tam inimicorum suorum.
 18. Et benedicentur in semine tuo
 omnes gentes terrae, propterea quod
 audisti vocem meam.
 77. m. Genj. r. 77. m. medic.
 77. quoniam, propheta.

Milon, Ym...
 In Lotte (Lotte M...
 in Nachor)
 Nachor-Milon
 Datus
 Reborn

נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
 7 וישבת את בנה את יחידך: כי כרך אכרכה וחרבה
 ארבה את זרעה ככוכבי השמים וכחול אשר על
 8 שפת הים וירש זרעה את שער איביו: והתברכו
 9 בזרעה כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
 אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע: פ
 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה כ
 21 ילדה מלכה גסה הוא בניס לנחור אחיך: את עיץ
 22 בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי אדם: ואת
 כישד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלך ואת בתואל:
 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה
 24 לנחור אחי אברהם: ופילדשו ושמה ראומה ותלד
 גסה הוא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה:

Deus demum
 ei iuramento
 confirmat
 promissa.

77. m. stella.
 77. m. arena.
 77. m. labium.
 77. m. haereditabit.
 77. m. inimicorum.

Filli & posterij
 Nachoris.

פ פ פ פ

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים א
 2 שני חיי שרה: ותמת שרה בכרית ארבע הוא חברון
 בארץ כנען ויבא אברהם לקבר לשרה ולביתה:
 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
 4 גרו ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם
 ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם ה
 6 לאמר לו: שמענו ונשיא אלהים אתה בתוכנו
 במבחר קברינו קבור את מיתה איש מפניו את קברו
 7 לא יכלה מן מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו
 8 לעם הארץ לבני חת: וידבר אתם לאמר אם
 יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו
 9 לי בעפרון בן אחר: ויתן לי את מערת המכפלה

CAP. 22.
 XXIII.
 Sara an. ar.
 127. obit He-
 bron, quam
 luget Abra-
 ham;

& sepulchro
 ab incolis
 petito,

אשר E א ה

כ ועירא 2.

אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
 בתוככם לאחות קבר : ועפרון ישב בתוך בני חת
 ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל
 11 באי שער עירו לאמר : לא אדני שמעני השדה
 נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני
 12 עמי נתתיה לך קבר מתך : וישתחו אברהם לפני
 13 עסדהארץ : וידבר אל עפרון באוני עסדהארץ לאמר
 אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
 14 ואקברה את מתי שמה : ויען עפרון את
 15 אברהם לאמר לו : אדני שמעני ארץ ארבע
 מאת שקל כסף ביני ובינה מה הוא ואת
 16 מתך קבר : וישמע אברהם אל עפרון וישקל
 אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת
 17 ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר : ויקם וישדה
 עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה
 והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל
 18 גבלו סביב : לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
 19 באי שער עירו : ואחרי כן קבר אברהם את שרה
 אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא
 כ חברון בארץ כנען : ויקם השדה והמערה אשר בו
 לאברהם לאחות קבר מאת בני חת :
 ד

atque ab
 Ephrone 400.
 siclis emto
 agro spelun-
 caque dupli-
 ci, cam ibi
 humat.

CAP. כד.
 XXIV.
 Abraham ad-
 jurat seruum,
 ut filio ux-
 orem non nisi
 ex cognatio-
 ne sua petat.

א ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם
 2 בכל : ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
 3 אשר לו שים נא ידך תחת ירכי : ואשבעה ביהוה
 אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה
 4 לבני מבנות הפגועני אשר אנכי יושב בקרבן : כי אל
 ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק :
 ה ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת
 אחרי

אחרי אל הארץ הזאת חהשיב אשיל את-בנה אל-
הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר
6 לה פן תשיב את-בני שמה: יהוה אלהי השמים
7 אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-
לי ואשר נשבע-לי לאמר לורעה אתן את-הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
8 משם: ואם-לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
9 מיבעתי זאת רק את-בני לא תשב שמה: וישם
העבד את-ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על-
הדבר הזה: ויבא העבר עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל-ארם נהרים
אל-עיר נהור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל-באר
11 המים לעת ערב צאת צאת השאבת: ויאמר יהוה
12 אלהי אדני אברהם הקרה-נא לפני היום ועשה חסד
עם אדני אברהם: הנה אנכי נצב על-עין המים ובנות
13 אנשי העיר יצאת לשאב מים: והיה הנעז אשר
14 אמר אליה הטי-נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם-
גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע
מי-עשית חסד עם אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן-מלכה
16 אשת נהור אחי אברהם וכדה על-שכמה: והנעז
טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר
17 הגמליני נא מעט מים מכדה: ותאמר שתה אדני
18 ותמהר ותרד כדה על-ידה ותשקהו: ותכל להשקותו
19 ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם-כלו לשתת:
ותמהר ותעד כדה אל השקת ותריץ עוד אל הבאר
20 לשאב ותשאב לכל-גמליו: והאיש משתאה לה
21

Is, data fide,
Deoque in-
vocado, ad
Nachorem
contendit,

& Rebecam
sponfam de-
finat: m cer-
to signo di-
scit,

† guffa-
ze fac
me

† cana-
lem, 30
38.

obstufecit,

הב E 2 מחריש

קמץ בזק. v. 19. הנערה ק. v. 16. הנערה ק. v. 14.

22 מה'יש לדעת החצילה יהוה דרכו אם לא : ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צמידים על ידיו עשרה זהב
משקלם : ויאמר בתמי את חגירי נח לי חיש
24 בית אביר מקום לנו ללון : ותאמר אליו בת בתואל
כה אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור : ותאמר אליו גם
26 תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון : ויקח האיש
27 וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך יהוה אלהי אברהם
אשר לא עזב חסרו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
28 נתני יהוה ביר אתי אדני : ותרץ הגשר ותגד לבית
29 אמה פדברים האלה : ולרבקה אח ושמו לבן ורץ
ל לבן אל האיש החוצה אל העין : ויהי כראת את
31 חזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר בה דבר אלי האיש ויבא אל
32 האיש והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר בוא
33 ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פנתי הפית
ומקום לגמלים : ויבא האיש הפית ויפתח הגמלים
34 ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
האנשים אשר אתו : וישם לפניו לאכל ויאמר לא
35 אבל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבד
לה אברהם אנכי : ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
36 ויתן לו צאן ובקר ובסף וזהב ועבדים ושפחה וגמלים
37 וקנתה ויתן לו את כל אשר לו : וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות חנעני אשר
38 אנכי ישב בארצו : אם לא אל בית אבי תלך ואל
39 משפחתי ולקחת אשה לבני : ואמר אל אדני אלי
מ לא תלך האשה אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר
חתהלכתי

dena ei offert,

cognitaque
cuius familia,

& gratis Deo
actis,

a fratre virgi
nis invitatur
& hospitio
excipitur;

ubi adventus
causam &
rem omnem
exposuit,

7 dimi-
dium si-
cli, Ex-
38, 26,

28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39

v. 28. ויבא אל האיש ויגדל ויתן לו צאן ובקר ובסף וזהב ועבדים ושפחה וגמלים וקנתה ויתן לו את כל אשר לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות חנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ואמר אל אדני אלי מ לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי יהוה אשר חתהלכתי

התחלכתי לפניו לשלח מלאכו איתך והצלית בדרכך
 ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי : או 41
 הנקרה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
 יתנו לך והיית נקי מאלתי : ואבא היום אל 42
 העין ואמר יהוה אלהי אדני אברום אם ישדנא
 מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה : הנה אנכי 43
 נצב על עין המים והנה העלמה היצאת לשאב
 ואמרת אליה השקיני נא מעט מים מכדך :
 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב 44
 הוא האשה אשר הכיית יהוה לבן אדני : אני מה
 טרם אכלה לדבר אל לפי והנה רבקה יצאת
 וכדה על שכמה ותרו העגרה והשאב ואמר אליה
 השקיני נא : ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר 46
 שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה :
 ואשאל אותה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל 47
 בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
 והצמידים על ידיה : ואקר ואשתחוו ליהוה ואברך 48
 את יהוה אלהי אדני אברום אשר הנהני בדרכך
 אמרת לקחת את ברת אחי אדני לבני : ועתה אם 49
 שלכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא
 הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל : ויען לבן 3
 ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר
 אליך רע או טוב : הנה רבקה לפניך קח וגלך ותהי 51
 אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה : ויהי כאשר 52
 שמע עבד אברום את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה :
 ויצא העבד כליל כסף וכלי זהב ובגדים ויהוה לו בקרה 53
 ומגדנות נתן לאחוזיה ולאמה : ויאכלה וישתה הוא 54
 והאנשים אשר עמו ויילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני

הג 3 לאדני

על פה חשוד יצא חשוד

omniumque
confensum
impetravit.

in abstru-
ctum de
no man-
cipat.

sponfam cum benedictione dimissiam,

נה לאדני : ויאמר אחיה ואמה תישב הנער אתנו ימים
 56 או עשור אחר תלך : ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
 57 ויהנה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני : ויאמרו
 58 נקרא לנער ונשאלה אר-פיח : ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ויאמר אלהם :
 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת עבד
 60 אברהם ואת אנשיו : ויברכו את רבקה ויאמרו לה
 אחתנו את הזו לאלפי רבבה ויירש זרעה את שער
 61 שגאיו : ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים
 ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך :
 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
 63 הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
 64 עיניו וירא והנה גמלים באים ותשא רבקה את עיניה
 65 ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד
 מי האיש חלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
 66 הוא אדני ותקח הצעף ותתקם : ויספר העבד ליצחק
 67 את כל הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האילה
 שרה אמו ויקח את רבקה ותתי לו לאשה ויאהבה
 וינתם יצחק אחרי אמו :

Isaaco adduxit, & occurrenti tradidit.

CAP. כה. XXV.
 Abraham Keturam ducit, & filios ea susceptos datus legatis dimisit, Isaacum autem heredem ex se constituit.

א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את
 2 זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת מדין ואת ישבק ואת
 3 שוח : ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
 4 אשורים ולטושים ולאמים : ובני מדין עיפה ועפר וחנן
 5 ויאבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה : ויתן אברהם
 6 את כל אשר לו ליצחק : ולבני הפילגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו
 7 בעודנו חי קרמה אל ארץ קדם : ואלה ימי שני חיי
 אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ותמש
 שנים

לנערה ק. 57. v. הגערה ק. 55. v.

8 שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה וקו ושבע
 9 ויאסף אל עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
 אל מערת המכפלה אל שרה עפרון בן צחר החתי
 אשר על פני ממרא : השדה אשר קנה אברהם מאת
 בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי
 1 מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בגו וישב יצחק
 עס באר לחי ראי :

Eius mors & sepultura.

2 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
 3 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני
 ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית
 וקדר ואדבאל ומבשם : ומשמע ודימה ומישא : חדר
 6 ותימא ישור נפיש וקדמה : אלה הם בני ישמעאל
 ואלה שמותם בחצרותם ובטירתם שנים עשר נשיאם
 7 לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
 8 שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו : וישכנו
 מהוילה עד ישור אשר על פני מצרים באכה אשורה
 על פני כל אחיו נפל :

Ifsac & Ismael posteri & mors.

פ פ פ ו 6

9 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
 יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
 רבקה בת בתואל הארמי מפגז ארם אהור לבן
 1 הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכה אשתו
 כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותחר רבקה אשתו :
 2 ויתרצו חבנים בקרבה ותאמר אם כן לפה זה אנכי
 3 ותלך לדרש את יהוה : ויאמר יהוה לה שני גינים
 בבטנה ושני לאמים ממעיה יפרדו ולאם מלאם יאמן
 4 זרב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת ותגד תוסם
 בבטנה

Isaac precibus obtinet, ut sterilis uxor

gemellos in utero se collidentes pareret,

קמי בזק v. 23. גויפ ק v. 22.

Esauum & Jacobum, moribus diversos, quorum ille huic primogenituram vendidit.

כה בכטנתו : ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
 26 ויקראו שמו עשו : ואחריו יצא אחיו וידו אהות
 בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן יעקב שנה
 27 בלדת אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
 28 איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק
 29 את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב : ויהי
 ל יעקב גזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף : ויאמר
 עשו אל יעקב הלעיטני נא מן הארס הארס הזה כי
 31 עיף אנכי על כן קרא שמו ארום : ויאמר יעקב מכרה
 32 כיום את בכרתך לי : ויאמר עשו הנה אנכי הולך
 33 למות ולמה זה לי בכרה : ויאמר יעקב השבעה לי
 34 כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב : ויעקב נתן
 לעשו לחם ונזיר עדישים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן
 עשו את הבכרה :

† coxit

† da mihi, ut gustem

CAP. 27. XXVI. Isaac ob famem tendit Geraram, Dei monitu & promisso ite-

א ויהי רעב בארץ מלכוד הרעב הראשון אשר היה בימי
 אברהם וילך יצחק אל אבי מלך מלך פלשתים
 2 גררה : וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן
 3 בארץ אשר אמר אליה : גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכה כי לך ולרעהך אתן את כל הארצות האל
 4 ותקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך :
 ותרפתי את רעהך ככוכבי השמים ונתתי לרעהך את
 כל הארצות האל ותתברכו בורעה כל גווי הארץ :
 ד עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי
 6.7 חקותי ותורתתי : וישב יצחק בגרר : וישאלו אנשי
 המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי
 פו ותרגני אנשי המקום על דבקה כי טובת מראה
 8 הוא ויהי כי ארכו לו יום הים וישק אבי מלך מלך
 פלשתים בעד החלון וירא והגה יצחק מצחק את
 רבקה

ubi uxorem suam dicens sororem, à Rege reprehenditur.

omf

causa

9 רבקה אשתו : ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה
 אשתך הוא ואך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
 כי אמרתי פן אמות עליה : ויאמר אבימלך מה זאת
 עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
 עלינו אשם : ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע
 באיש הזה ובאשתו מות יומת : ויזרע יצחק בארץ
 ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 יהוה : ויגדל האיש וגלך הלוח וגדל ער כירגל מאד :
 ויהיו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
 אתו פלשתים : וכל הבארת אשר הפרו עבדי אביו
 בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר :
 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעלנו כי עצמת מפנו
 מאד : וגלך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם :
 וישב יצחק ויחפר את בארות הפים אשר חפרו בימי
 אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
 ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו :
 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים :
 ויריבו רעי גרר עסרעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 שם הבאר עסק כי התעשו עמו : ויחפרו
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה :
 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
 שמה רחבור ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
 בארץ : ויעל משם באר שבע : וירא אליו יהוה בלילה
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי
 אתך אנכי וברכתך והרפיתי את יד עקב עבדך
 אברהם עבדי : ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויטכה
 שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר : ויבנימלך
 הלך אליו מגרר ואחזת מדעהו ופיקל שר צבאו :
 ויאמר

defenditur, dicitur & inualescit, inniditibus Philistis, eumque fecedere cogentibus,

† Serui- rium, Job. 1. 3.

† con- tendunt.

Redeunt Berfabam Deus apparet & benedicit, cui aram struxit.

Abimelech eius amicitiam amabit, &

F א ו

וַיִּבְנֶה יִצְחָק מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּטֹּכֵהוּ אֹהֶל וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר : וַיִּבְנִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְרָר וַאֲחֻזַּת מִדְעָהוּ וַפִּיקֵל שָׂר צְבָאוֹ : וַיֹּאמֶר

foedus iuratum cum eo init.

27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
 28 אתי ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי יהיה
 יהודה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינה
 29 ונכרתה ברית עמך : אם תעשה עמנו רעה כאשר
 לא נגענוך וכאשר עשינו עמך בך טוב וישלחה
 ל בשלום אתה עתה ברוך יהוה : ויעש להם משתה
 31 ויאכלו וישתו : וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו
 32 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא
 ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר הפרו
 33 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על פני
 34 שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי

Esau uxores duxit exterarum parentibus iniustas.

עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת
 לה בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי : ותהיו

CAP. כז. XXVII. Isaac morti vicinus Esau benedixit parat.

א מרת רוח ליצחק ולרבקה : ויהי כיוון
 יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בןו הגדול
 2 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני : ויאמר הנחני

sed matris solertia Dei que prouidentia prouentus.

3 זכנתי לא ידעתי יום מותי : ועתה שאנא בליך תליך
 4 וקשתה וצא השדה וצודה לי צודה : ויעשה לי מטעמים
 5 כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה
 ה גפשי בטרם אמות : ורבקה שמעת כדבר יצחק אל
 6 עשו בןו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא : ורבקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
 7 מדבר אל עשו אחיך לאמר : הביאה לי ציד ויעשה
 לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי :
 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצודה אהב : לך
 9 נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
 10 ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב : והבאת
 לאביך ואכל בעבור אשר יברכה לפני מותי :
 ויאמר

+ phara.

phara.

ה יתיכח 3. פתח באתנח 2. השין בצירי 29.

1 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער
 2 ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבני והייתי בעיניו
 3 כסתתע ועובאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
 4 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי
 5 זילף ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
 6 אהב אביו: ותקח רבקה את בנדי עשו בנה
 7 הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את
 8 יעקב בנה הקטן: ואת ערבו גדלי העזים הלבישה
 9 על ידיו ועל חלקת צואריו: ותחן את המטעמים ואת
 10 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו
 11 ויאמר אביו ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל
 12 אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אל קוסי
 13 נא שבה ואכלה מצדי בעבור תברכני נפשך: ויאמר
 14 יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
 15 יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גישה נא
 16 ואמשך בני האתה זה בני עשו אמלא: ויגש יעקב אל
 17 יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי
 18 עשו: ולא הכירו כי היו ידיו בידיו עשו אחיו שעררת
 19 ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר
 20 הגישה לי ואכלה מציד בני למען תברכה נפשי ויגש
 21 לו ויאכל ויבא לו גין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו
 22 גישה נא וישקה לי בני: ויגש וישק לו וירח את ריחו
 23 בנדי ויברכהו ויאמר דאה ריח בני כריח שדה אשר
 24 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים כפר השמים ומשמים

Jacobo benedicit.

25 ויבן יעקב מזבחות
 26 ויבן יעקב מזבחות
 27 ויבן יעקב מזבחות

28. Et del tibi deo de rore coeli
 et pinguedines terrae, et multib.
 duum thronorum et melli.
 29. Serviant tibi populi, et insulae
 vint se tibi populi: tibi dominus
 tributus et insonant se tibi tibi ma.
 30. tibi tunc. Maldivas tibi
 maldive, et benedictus
 tibi vultus.

31. 28. 29. 30. 31.
 32. 33. 34. 35. 36. 37.

28 בנדי ויברכהו ויאמר דאה ריח בני כריח שדה אשר
 29 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים כפר השמים ומשמים
 30 הארץ ורכ דגן ותירש: ועבדוה עמים וישתחו לך
 31 לאפים הוה גביר לאחיה וישתחו לך בני אמה ארריה
 32 אורו ומברכה ברוך: יהוה כאשר כלה יצחק לבקר
 33 את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב סאת פני יצחק אביו

Esau intel.

ועשו F 2 כו

v. 29. וישתחו לך

ligens.

3 1 ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אבלי ויאכל מציד בנו בעבד
 3 2 תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 3 3 אני בנה בכרה עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד
 מאד ויאמר מראפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
 3 4 מכל במרס תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע
 עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד
 לה מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא
 3 6 אחיה במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
 יעקב ויעקבני זה פעמים את ברכתי לקח והנה עתה
 3 7 לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה: ויען
 יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו
 נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא
 3 8 מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
 היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך:
 3 9 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
 מ קושבה וממל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת
 אחיה מעבד והיה כאשר תרד ופרקת עליו מעל
 4 1 צוארה: וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבלי
 4 2 אבי ואחרנה את יעקב אחי: ויעד לרבקה את דברי
 עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיה מתנהם לך להרגך:
 4 3 ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל לבן אחי
 4 4 הרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת
 מה אחיה: עד שוב אף אחיה ממה ושכח את אשר
 עשית לו ושלחתי ולקחתיה משם למה אשכל גם
 4 6 שניכם יוסאחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי כחי

f v. 29.

vide dolet & benedictionem aliam lachrymis petens obtinet a patre,

fratrique mortem minatur, quem proin mater mittit Haranem,

מפני

ק. ועירא. v. 46. קמץ בזק v. 36.

מפני בגורת חרת אסלקח יעקב אשה מבנות חרת
 באלה מבנות הארץ למה לי חיים : ויקרא יצחק אל א
 יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
 מבנות כנען : קום לך פדגה ארם ביתה כתואל אבי
 אמה וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמה : ואל
 שדי יברך אתה ויפרך וירבה והיית לקחל עמים : והתן
 לך את ברכת אברהם לך ולירעה אמה לרשתה
 את ארץ מגדף אשר נתן אלהים לאברהם : וישלח ה
 יצחק את יעקב וילך פדגה ארם אל לבן בדתואל
 הארמי אחי רבמה אם יעקב ועשו : וירא עשו כי ברך
 יצחק את יעקב ושלח אתו פדגה ארם לקחת לו
 משם אשה בכרבו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
 אשה מבנות כנען : וישמע יעקב אל אביו ואל אמו
 וילך פדגה ארם : וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
 יצחק אביו : וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
 בת ישמעאל בן אברהם אחות נבירת על נשיו
 לו לאשה :

CAP. XXVIII.
 Consentit pater, cum-
 que cum be-
 nedictione
 dimittit, &
 uxorem ex
 filiabus La-
 ban ducere
 iubet.

וויצא יעקב מפאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וישם
 וילן שם כי ברא השמש וימה מאבני המקום וישם
 מראשתיו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סולם
 מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וירדים בו : והנה יהנה נצב עליו ויאמר
 אני יהנה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולירעה : והיה זרעה
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגב
 ותברכו בה כל משפחת האדמה וכורעה : והנה אנכי
 עמך ושמרתה בכל אשר תלך והשבתיך אל
 האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשית את
 אשר

Jacobus in
 via per so-
 lamium coli-
 scalam inque
 ca Deum T.O.
 M. promit-
 tentem quz-
 vis bona vi-
 dit.

(12) Et dormiavit, et ecce scala consti-
 tuta supra terram, et scala 2
 caput ejus in cælestibus et pedes
 ejus in cælestibus a seculo deus est
 in cælestibus in ca.
 (13) Et ecce deus in statione supra eam
 et dixit: ego sum deus Abraham
 et deus Isaac, et deus Jacob terram
 quam tu jacens, tibi dabo eam et semini tuo.
 (14) Et ecce, ego sum tecum et custodi-
 am te, omni quo ibis, et reducam te in
 terram hanc, quia non derelinquam te
 usque dum proficeres, quæ vobis sunt tibi.
 (15) Et ecce, ego sum tecum et custodi-
 am te, omni quo ibis, et reducam te in
 terram hanc, quæ vobis sunt tibi.

F 3 21

v. 5. id. v. 6. id. v. 7. id. v. 2. ב' טעמים

16 אִשְׂרָדְבַרְתִּי לָךְ: וַיִּימֵן יַעֲקֹב מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבִן יִשְׂרָאֵל
 17 יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מֶה
 נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְהֵן שַׁעַר
 18 הַשָּׁמַיִם: וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֲבָן אֲשֶׁר־
 שָׁם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצְקַם שָׁמֶן עַל־
 19 רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל
 כ וְאוֹלָם לֹחַ שֵׁם־הָעִיר לְרֹאשָׁנָה: וַיַּדַּר יַעֲקֹב בְּדַר לֵאמֹר
 אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרֵנִי בְּהַרְדּוּ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 21 חוֹלֵךְ וְנִתְּנָלִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לִבְשׁ: וַיִּשְׁבַּתִּי
 22 בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהִיָּה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֲבָן
 הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצֵּבָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר־
 23 אֲתַמְּנָלִי עֵשֶׂר אֲעִשְׂרֵנּוּ לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב בְּגָלְלוֹ וַיֵּלֶךְ
 24 אֶרְצָה בְּנֵי־קְדָם: וַיֵּרָא וְהִנֵּה כְּבָר בְּשׂוּדָה וְהִנֵּה שָׁם
 שְׁלֹשָׁה עֵדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלָיָה כִּי מִן־הַבָּאָר הַהוּא
 3 יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים וְהָאֲבָן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבָּאָר: וַנֶּאֱסַפְנוּ
 שְׁמֹרֵה כָל־הָעֵדְרִים וַנְּגַלְלוּ אֶת־הָאֲבָן מֵעַל־פִּי הַבָּאָר
 וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהִשְׁכִּינוּ אֶת־הָאֲבָן עַל־פִּי הַבָּאָר
 4 לְמַקְמָהּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מַצִּיֵּן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ
 ה מִחֲבָנוּ אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידַעְתֶּם אֶת־לִבְנוּ בְּדַחְדוּר
 6 וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לּוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם
 7 וְהִנֵּה רַחֵל בָּתוּ בָּאָה עִם־הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם
 גְּדוֹל לֹא־עַת הָאֵסֶף הַמִּקְנֵה הַשִּׁקּוּ הַצֹּאן וְלָכוּ רַעֲוּ:
 8 וַיֹּאמְרוּ לֹא נֹכַח עַד אֲשֶׁר יֶאֱסַפּוּ כָל־הָעֵדְרִים וַנְּגַלְלוּ
 9 אֶת־הָאֲבָן מֵעַל־פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁכִּינוּ הַצֹּאן: עוֹדְנוּ מִדְּבַר
 עַמָּס וְרַחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ כִּי רַעֲוָה
 7 הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל בַּת־לָבָן אֶתִּי
 אָמַן וְאֶת־צֹאן לָבָן אֶתִּי אָמַן וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֲבָן
 11 מֵעַל־פִּי הַבָּאָר וַיִּשָּׂק אֶת־צֹאן לָבָן אֶתִּי אָמַן: וַיִּשָּׂק
 יַעֲקֹב

16 *Conte in Piel.*
 16) *et vigilavit a somno suo, et*
prostratus, coram et doming in loco isto, et ego
non scivi.
 17) *et timuit et dicit: quem vocaverat*
idcirco loci iste non est hic nisi domus
dei, et hic est porta caeli.
 יַעֲקֹב *terribilis et formid.*

experge-
 factus, mo-
 numento ere-
 ctu, votum
 Deo nuncu-
 pat.

CAP. כט
 XXIX.
 H. ranem at-
 tingens inci-
 dit in pastores

& F. Ham La-
 banis,

יַעֲקֹב

12 יעקב לרחל וישא אתקלו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי
 אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרוץ ותמר לאביה:
 13 ויהי כשמע לבן ארת שמעו יעקב בן אחתו וירץ
 ללך אתו ויחבקלו וינשקלו ויביאהו אל ביתו ויספר
 14 ללבן ארת כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אד
 עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן
 ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגידה לי מה
 16 משברתך: וללבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם
 17 הקטנה רחל: ועיני לאה רפורת ורחל היתה
 18 יפת תואר ויפאת מראה: ויאחב יעקב את רחל
 ויאמר לעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה:
 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
 אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים כ
 21 והיו בעיניו כימים אחרים באהבתו אתה: ויאמר יעקב
 אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי
 23 בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:
 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת
 עשית לי הלא ברחל עבדתי עפר זלפה רפיתני:
 26 ויאמר לבן לא יעשה בן במקומנו לחת הצעירה לפני
 27 הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
 28 בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:
 ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו
 29 לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בילה שפחתו
 לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאחב גם את רחל ל
 31 מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא
 יחיה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
 ותרר

a quo bene- uole excep- tus,

pro Rachele 7. annos,

& ab eo Leah subor- nante dece- ptus,

rurius 7. an- nos fecit.

ויהי כשמע לבן ארת שמעו יעקב בן אחתו וירץ ללך אתו ויחבקלו וינשקלו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן ארת כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אד עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגידה לי מה משברתך: וללבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רפורת ורחל היתה יפת תואר ויפאת מראה: ויאחב יעקב את רחל ויאמר לעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים כ והיו בעיניו כימים אחרים באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עפר זלפה רפיתני: ויאמר לבן לא יעשה בן במקומנו לחת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בילה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאחב גם את רחל ל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יחיה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותרר

Lea minus
admirata 4.
filios parit.

32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
 33 ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן
 34 לי נסאת וזה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד
 בן ותאמר עתה הפעם ילודה אישי אלי כי ילדתי לו
 לה שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד
 בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו
 א יהודה ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל יעקב הבה
 2 לי בנים ואסאין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל
 ויאמר התחרו אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי-
 3 בטן: ותאמר הנה אצתי בלחה בא אליה ותלד על-
 4 ברפי ואבנה נסאנכי ממנה: ותתן לו ארת בלחה
 ה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלחה ותלד
 6 ליעקב בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי
 7 ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר עוד ותלד
 8 בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי נס יבלתי ותקרא
 9 שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את
 י ולפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה: ותלד
 I ולפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד
 I ותקרא את שמו גד: ותלד ולפה שפחת לאה בן שני
 I ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אש וני בגות ותקרא
 I את שמו אשר: וילד ראובן בימי קציר חטים וימצא
 I דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמר ותאמר רחל
 טו אל לאה תנינא לי מדודאי בנה: ותאמר לה המעט
 קחתיך את אישי ולקחתי גם את דודאי בנך ותאמר
 רחל לבן ישבב עשן הלילה תחת דודאי בנה: ויבא
 יעקב

CAP. 30.
XXX.
Rachel steri-
lis filios stoli-
de ex marito
perit, et que
Bilham ancil-
lam pro se
offert, quæ
filios parit.

Hoc Lea imi-
tata, ex Silpa
ancilla
filios susci-
pit.

& ipsa virum
per Dudaim
alliciens.

+ Iustifi-
cationibus

I + cumu-
lus, Ief.
I 2 65, 12.

I 3 + pro
beatitu-
I 4 dine mi-
hi (off)

v. 11. ק. בא גר

יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
 אלי תבוא בי שכר שכרתיה בדודאי בני וישכב עמי
 1 בלילה הוא : וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד 7
 18 ליעקב בן חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר :
 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב : ותאמר לאה
 20 זכרני אלהים אתי וזכר טוב הפעם יזכרני אישי כי
 ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון : ואחר 2
 22 ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים את
 23 רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה : ותהר
 24 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי : ותקרא
 ארם שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר : ויהי כה
 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
 26 שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי : תנה את נשי
 וארתי לדי אשר עבדתי אתה בהן ואלכה בי אתה
 ידעת את עבדתי אשר עבדתה : ויאמר אליו לבן אם
 27 נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללה :
 28 ויאמר נקבה שכרה עלי ואתנה : ויאמר אליו אתה
 ידעת את אשר עבדתה ואת אשר היה מקנה אתי :
 כי מעט אשר היה לה לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה ל
 אתה לרנלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי :
 31 ויאמר מיה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
 מאומה אם תעשה לי חסד הזה אשובה ארעה
 32 צאנה אשמד : אעבר בכל צאנה היום חסר משם כל
 33 שיה נקד וטלוא וכל שהחום בכשבים וטלוא
 ונקד בעזים והיה שכרי : וענתה בי צדקתי ביום מחר
 34 כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא
 בעזים וחום בכשבים נגוב הוא אתי : ויאמר לבן הן

2. filios & filiam parit.

Rachel aut-tem Iosephum.

Jacob dimissionem pecuniam a Labano detinetur pacto mercede.

†dota-
bit me.
‡dote.
‡coha-
bitabit
mihi.

divina benedictione ditescit.

לה לו יהי כדברה : ויסר ביום ההוא את התנאים
העקדים והטלאים ואת כל העצים הנקרות והטלאות
כל אשר לכן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו :
36 וישם דוד שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את
צאן לבן הנותרת : ויקחלו יעקב מקל לבנה לה ולו
וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מהשף הלכן אשר
38 על המקלות : ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בשתות המים אשר מבאן הצאן לשתות לנכה
39 הצאן ויחמנה בבאן לשתות : ויחמו הצאן אל המקלות
מ ותלדו הצאן עקדים נקדים וטלאים : והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
41 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן : והיה
בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
42 לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות : ובהעמיק
הצאן לא ישם והיה העמפים ללבן והקשרים ליעקב :
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן רבות ושפחות
א ועבדים וגמלים וחמרים : וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
2 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא יעקב את
3 פני לבן והנה איננו עמו בתמול שלשום : ויאמר
יהנה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיה ולמולדתה
4 ואהיה עמו : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
ה השדה אל צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את פני
אביכן כי איננו אלי בתמול שלשם ואלהי אבי היה
6 עמדי : ואתנה ידעתי כי בכל כחי עבדתי את אביכן :
7 ואביכן התל בי והחלה את משכרתי עשרת מנאים
8 ולא נתנו אליהם להרע עמדי : איסכה יאמר נקדים
יהיה שכרה וילדו כל הצאן נקדים ואסכה יאמר
עקדים

f populi, Hof.
4, 13.
f corylum.
f platanum.
Ez. 31, 3.
f decorticavit.
v. 38.
f decorticationes.
f dentationem.

f quando defoliantur folia (a coenando)
f ex definentibus nati (agni)

f vicibus, v. 41.

f v. 37.
f 24, 20.
f regione, Prov. 4, 25.

CAP. לא XXXI.
Hinc invidiam videns fugiensque, monitu Dei,

consentientibus uxoribus,

9 עקדים יהיה שכרה וילדו כל הצאן עקדים: ויצל
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בעת יחם
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שאננה
 עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
 נקדים וסודים כי ראיתי את כל אשר לכן עשה לך:
 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נדרת לי שם נר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
 אל ארץ מולדתך: ותען דחל ולארה ותאמרנה לו
 העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריזת
 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: כי
 כל העושר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ויקם
 יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: וינהג
 את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה
 קנינו אשר רכש בפרן ארם לבוא אל יצחק אביו
 ארצה כנען: ולבן הלך לגזו את צאנו והגנב דחל
 את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לכן ב
 הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא
 וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר
 הגלעד: ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח
 את אחיו עפו וירדה אחריו דרך שבעת ימים וירבק
 אתו בחר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פד תדבר עם
 יעקב מטוב עד דע: וישג לבן את יעקב ויעקב תקע כה
 את אהלו בחר ולבן תקע את אחיו בחר הגלעד:
 ויאמר לבן ליעקב מה עשית והגנב את לבבי והנהג

clam discedit.

Laban hoc resciscens,

eum assequitur, sed nocere illi prohibetur.

Post longas

את G 2 ז

קמץ בוך v. 11.

autem fixas
& ex postula-
tiones de ab-
latiſidolis.

27 את־בנותי כשִׁבְיֹורֵת חָרַב: לְמַה נִּחַפְאֵת לְבָרַח וְתִגְנֹב
אתי ולא הִגַּדְתָּ לִּי וְאִשְׁלַחְךָ בְּשִׁמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתֶךָ
28 וּבְכַנּוּר: וְלֹא נִטְשֵׁתִי לְנֶשֶׁק לְבָנִי וּלְבָנֹתִי עִתָּה
29 הַסְּבֵלֶת עִשׂוֹ: יִשְׂרָאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִפְפֹּם רַע וְאֵלֹהֵי
אֲבֹיְכֶם אָמַשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשְׁמַר לְךָ מִדְּבַר עַם־
ל יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: וְעִתָּה הֲלֹךְ הֲלֹךְ בִּי נִכְסְךָ
31 נִכְסֵי־עִתָּה לְבֵית אֲבִיךָ לְמַה גִּנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: וַיַּעַן
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֲמַרְתִּי פֶן־תִּגְזַל אֶת־
32 בְּנוֹתַי מִמֶּנִּי: עִם אִשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִהְיֶה
נֹגֵד אַחֲרֵינוּ הַכֹּר לְךָ מִדָּה עֲפָרִי וְקַח־לְךָ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב
33 כִּי רָחֵל גִּנַּבְתָּם: וַיָּבֵא לָבָן בְּאֵהָל־יַעֲקֹב וּבְאֵהָל לֵאמֹר
וּבְאֵהָל שְׁתֵּי הָאֲמָרוֹת וְלֹא מִצָּא וַיִּצָּא מֵאֵהָל לֵאמֹר
34 וַיָּבֵא בְּאֵהָל רָחֵל: וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים
וְתִשְׂמֵם בְּכֹר הַנֶּמֶל וְתִשָּׁבַע עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־
לד האהל ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני
אדני כי לוא אוכל לקום מפניה כי דרך נשים לי
36 וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים: וַיַּחֲרֹר לְיַעֲקֹב וַיִּרְבֵּב
בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלִבִּי מִדַּחֲפָשְׁעֵי מִדָּה חֲפָאֵתִי
37 כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי: כִּי־מִשְׁשַׁת אֶת־כָּל־בְּלֵי מִדָּה
מִצָּאֵת מִכָּל כְּלֵי־בֵיתְךָ שֵׁים כִּי נֹגֵד אֲחִי וְאֲחִיךָ
38 וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִי עֹפֵף
רְחֵלֶיךָ וְעֵזֶיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאֵילֵי צֹאנֶיךָ לֹא אֲכָלְתִּי:
39 טֵרֶפֶה לֹא הִבָּאֵתִי אֵלֶיךָ אֲנִי אֲחַטְּנָה מִיָּדִי תִּבְקֶשְׁנָה
מ גִּנַּבְתִּי יוֹם וַיִּגְנַבְתִּי לַיְלָה: הֵייתִי בַּיּוֹם אֲכָלְנִי חָרֵב
41 וְכִרַח בַּלַּיְלָה וְתִדַּד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי: זֶה־לִּי עֲשָׂרִים
שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי
בְּנֶתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶיךָ וּמִחֲלָף אֶת־מִשְׁכַּבְתִּי
42 עֲשָׂרֵת מְנָסִים: לֹלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם וּפְחַד

*inter
clitellas

& Iacobi ex-
probratio-
nes,

יצחק

יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵנִי וְאֶת־
 43 יָדָע כִּפִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיֹּכַח אִמְשׁ׃ וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר
 אֶל־יַעֲקֹב הַבְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַפְּנִים בְּנִי וְהִצְאֵן צֹאנִי וְכָל־
 אֲשֶׁר־אַתָּה רָאָה לִי־הוּא וּלְבִנְתַי כִּדְ־אֲעִשֶׂה
 44 לְאֵלֶּה הַיּוֹם אִו לְבִנְיָהוּן אֲשֶׁר יָלְדוּ׃ וְעַתָּה
 לָכֵּה נִכְרְתָהּ בְּרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעַד
 בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְדִימָה מִצְבָּרָהּ׃ מֵה
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לְקַטּוּ אֶבְנִים וַיִּקְחוּ אֶבְנִים 46
 וַיַּעֲשׂוּ־גֹל וַיֹּאכְלוּ שֵׁם עַל־הַגֹּל׃ וַיִּקְרָא־לוֹ לָבָן יִגְל 47
 שְׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הַגֹּל הַזֶּה 48
 עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גִלְעָד׃ וְהַפְּצָה 49
 אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוּדָה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי נִסְחַר אִישׁ מֵרְעוּדוֹ׃
 אִם־תִּשְׁעֲרָה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין נ
 אִישׁ עִמָּנִי רָאָה אֱלֹהִים עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃ וַיֹּאמֶר לָבָן 51
 לְיַעֲקֹב הַנְּהוּ׃ הַגֹּל הַזֶּה וְהַנְּהָה הַפְּצָה אֲשֶׁר יָדִיתִי בֵּינִי
 וּבֵינְךָ׃ עַד הַגֹּל הַזֶּה וְעַתָּה הַפְּצָה אִם־אֲנִי לֹא־אֶעְבֵּר 52
 אֵלֶיךָ אֶת־הַגֹּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־
 הַגֹּל הַזֶּה וְאֶת־הַפְּצָה הַזֹּאת לְרַעָה׃ אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם 53
 וְאֱלֹהֵי נְחֹר יִשְׁפְטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב
 בְּפָתֹד אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו 54
 לְאֹכֵל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְיֵנוּ בְּהָר׃ וַיִּשְׁכְּם לָבָן א
 בְּבֹקֶר וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרַךְ אֹתָהֶם וַיִּלְךָ וַיֵּשֶׁב
 2 לָבָן לְמִקְמוֹ׃ וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בּוֹ מְלֹאכֵי
 3 אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה
 וַיִּקְרָא שְׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים׃

Laban cum genero pactu de non offendendo sancit iuratum.

†acer-
vum.
† telli-
monii.

CAP. לב.
XXXII.
Iacobo Angelorum ca-
stra occur-
runt praesidii
causa.

פ פ פ פ פ

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכִים לְפָנָיו אֲל־עֲשׂוֹ אֶחָיו אֲרִיצָה 4
שְׁעִיר G 3 11
mettenti occursum fratris:

v. 53. יורל. v. 1. & 2. N. Plant. 4. & s. Bomb. fol. & 4. Bas. Men. ben Isf. Hsp. Angl. hoc caput inchoant verfu sequenti: וַיַּעֲקֹב: unde iis v. 1. est 55. & v. 2. nofter v. 1. c. 32. &c.

cum 400. 24-
matis.

ה שְׁעֵיר שָׂדֵה אֲדָוִם: וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן
 לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ כֹה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לִבְנֵי גֵרְתִי וְאַחֲרֵי
 6 עַד-עֲתָה: וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה
 7 וְאֶשְׁלַחָה לְחֲנִיד לְאֲדָנִי לְמַצְאֵי־חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיִּשְׁבוּ
 הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אַחִיךָ אֶל-עֲשׂוֹ
 8 וְגַם הִלֵּךְ לִקְרֹאתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַד לוֹ וַיַּחֵץ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֵת
 9 הַצֹּאן וְאֵת הַבָּקָר וְהַגְּמֵלִים לְשְׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר אִם-
 יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וַיַּכְהוּ וַיִּחַדּוּ הַמַּחֲנֶה
 10 הַנִּשְׁאָר לְפִלְטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבֹתָי וַיֹּאמֶר
 וְאֱלֹהֵי אֲבֵי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֵךְ אֵלַי שׁוֹב לְאַרְצְךָ
 11 וְלִמְלֻכְתְּךָ וַאֲיַטִּיבָה עִמָּךְ: קָטַנְתִּי מִכָּל הַחַסְדִּים
 וּמִכָּל הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עֲבָדְךָ כִּי בְמַקְלִי עֲבַרְתִּי
 12 אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הִיטִיתָ לְשְׁנֵי מַחֲנֹת: הֲצִילַנִי נָא
 מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי-יֵרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ פְּדִיבוֹ וְהִכְנִי אִם-
 13 עַל-בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטֵב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת-
 14 זֶרְעֶךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מְרֹב: וַיִּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה
 טו הָהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּנָה בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אַחִיו: עֲוִים
 מֵאֲתִים וְתִשְׁשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מֵאֲתִים וְאֵילִים עֶשְׂרִים:
 16 גְּמֵלִים מִיַּנְיֻקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְרִים
 17 עֶשְׂרֵה אֶתְנֵת עֶשְׂרִים וְעֵדָם עֶשְׂרֵה: וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו
 18 עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
 תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיִּצְוּ אֶת-הָרֹאשִׁוֹן לֵאמֹר כִּי
 יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ וְשִׁאלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנֹכִי תִלְךָ
 19 וְלִמֵּי אֱלֹהִים לִפְנֵיךָ: וְאָמַרְתָּ לְעֵינָיִךְ לֵיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא
 ב שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיִּצְוּ גַם-
 אֶת-הַשְּׁנֵי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָיו
 הָעֹדְרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמַצְאֵם
 אֲתוֹ

11 *Parag sum omnibus his beneficiis et
omni utilitate quam fecisti seruo
meo. Quia in eum baculo meo non
fui pedem hinc; et nunc sum in
eo castra.*
 12 *nonum esse.*
 13 *quatuordecim.*
 14 *castra.*

† Spa-
tium,
Er. 4:
14.

ac Deum pro
liberatione
oranti.

fratremque
per munera
placare ten-
tanti.

וַיִּצְוּ אֶת-הָרֹאשִׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ וְשִׁאלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנֹכִי תִלְךָ וְלִמֵּי אֱלֹהִים לִפְנֵיךָ וְאָמַרְתָּ לְעֵינָיִךְ לֵיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ וַיִּצְוּ גַם-אֶת-הַשְּׁנֵי גַם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָיו הָעֹדְרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמַצְאֵם אֲתוֹ

6.7. ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוּן : ותגש גם
לאה וילדיה וישתחוּו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוּו :
8 ויאמר מי לך כל המכנה הזה אשר פגשתי ויאמר
9 למעאון בעיני אדני : ויאמר עשו ישלי רב אחי יהו
י לך אשר לך : ויאמר בעקב אלנא אמנא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
11 כראת פני אלהים ותרגני : קחנא את ברכתך
אשר הבאת לך כיהנני אלהים וכי יש ליכל ויפצר
12 בו ויחם : ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדה : ויאמר
13 אליו אדני ידע כיהלדים רבים והצאן והפקר עלות
14 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן : ועברנא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
15 שעירי : ויאמר עשו אציגהנא עפך מן העם אשר
16 אתי ויאמר למה זה אמצאון בעיני אדני וישב ביום
17 ההוא עשו לדרפו שעירי : ויעקב נסע סכתה ויבן לו
בית ולמקנתו עשרה סבת על כן קרא שם המקום
18 סבות : ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען כבאו מפתן ארם ויחן את פני
19 העיר : ויבן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו
כ מעד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה : ויצב שם
א מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל : ס ותצא
דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
2 הארץ : וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
3 ויקח אתה וישכב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאחב את הנער וידבר על לב הנער :
4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קודלי את חלדה
ה הזאת לאשה : ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו

cui munera offert, isque vicillim se suosque itineris fatios,

quod tamen Jacob recu- suit,

& discedente utroque in pace, Succothas & Sichemum peruenit, ibique altare Deo crexit.

CAP. 34. XXXIV. Dinam Sichem comprimit, & uxorem perit

per patrem;

† juxta tarditatem m.

v. 3. bis. הנערה ה' ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קודלי את חלדה הזאת לאשה : ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו

ויבנו היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד באים
 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו : ויבני 67
 יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחזרו
 להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת
 יעקב זבן לא יעשה : וידבר חמור אתם לאמר שכם 8
 בלי חשקה נפשו ככתכם תנו נא אתה לו לאשה :
 והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו 9
 לכם : והתנו תשבו והארץ תחיה לפניכם שבו י
 וסחרוה והאחוזו בה : ויאמר שכם אל אביה ואל 11
 אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן :
 חרפו עלי מאד מהר ומהן ואתנה כאשר האמרו אלי 12
 ותנו לי את הנער לאשה : ויענו בני יעקב את שכם 13
 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טבא את דינה
 אחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה 14
 לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה
 הוא לנו : אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו לחמל 15
 לכם כל זכר : ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם 16
 נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד : ואם לא 17
 תשמעו אלינו לחמול ולקחנו את בנותנו והלכנו :
 ויטבו דברי הם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור : 18
 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ פכת יעקב 19
 והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא חמור ושכם בנו אל
 שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר : האנשים 21
 האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה
 והארץ תנה רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
 לנשים ואת בנותינו נתן להם : אך בזאת יאתו לנו 22
 האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד כחמול לנו
 כל זכר כאמר הם נפלים : מקנהם ומנינם וכל 23

Dinae fratres
 autem nu-
 ptias sub con-
 ditione cir-
 cumcisionis
 dolose pro-
 mittunt,

Etiamque Cha-
 morum ac Si-
 chemum in-
 cuntes, & ci-
 ues omnes, ut
 idem face-
 rent, persua-
 dentes,

חסר י' 23. הנערה ק' 12.

בברחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה 8
 ותקבר מפחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
 אלון בכות: פ
 וירא אלהים אל יעקב עוד כבאו מפון ארם ויברך 9
 אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
 עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שקד ויקרא את שמו
 ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי 11
 וקהל גוים יהיה מנך ומלכים מהלצה יצאו:
 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך 12
 אתנה ולרעה אחרך אמן את הארץ:
 ועל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 13
 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן 14
 ויסף עליה גסף ויזק עליה שמו: ויקרא יעקב את שם 15
 המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: ויסעו 16
 מבית אל ויחי עוד כבוד הארץ לבוא אפרתה ותלד
 רחל ותקם בלדתה: ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר 17
 לה המלדות אל תיראי כי גסיה לך בן: ויהי בצאת 18
 גפשה כי מתה ותקרא שמו בדאמי ואביו קרא לו
 בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית 19
 לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת 20
 קברת רחל עד היום: ויסע ישראל ויט אלה 21
 מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ 22
 החוזה ונה ראובן ושלב את בלחה פילגש אביו
 וישמע ישראל ויזעזע: פ
 ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן 23
 ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: בני רחל זוסף 24
 ובנימין: ובני בלחה שפת רחל הן ונפתלי: ובני כה
 ולפה שפת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו
 לו חב 2 H

iustus.

f doloris m. Deut. 26: 14.

Deoque de- nuo apparen- ti, & promif- siones confir- manti

Statuam erigit consecratque. Inde Ephra- tam tendit, vbi Rachel Benjamin enitens mor- tua & sepul- ta.

Mox apud turrim Eder confedit, vbi Ruben Bitha comprefit.

12. filii Iaco- bi recensentur.

פסקא באמצע פסוק 22. ו. 11. 7

venit ad patrem, Hebræonem, ibique expirantem sepelivit.

27 לו בפדן אדם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממחא קרית הארבע הוא חבדון אשר גר שם: אברהם ויצחק ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: ויגוע יצחק ומת ויאסר אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

CAP. 36. XXXVI. Historia Esau: eius uxores & liberi.

2 א ואלה תלדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החתי: ואת בישמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את ה אליפז ובשמת ילדה את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם

Abitus ex Canaan eius que causa

Sedes Scir.

8 מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בישמת אשת עשו: ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנעו היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בישמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח: אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו

Poster.

10 ואת קרח: אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ

Principes.

יעושק 14 & יעושק 5. פתח באתנח 27. פתח בסף 15 & 11.

בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן 7
 עשו אלוף נחל אלוף זרח אלוף שמרה אלוף מזה
 אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 אשת עשו: ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף 18
 יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלוף אהליבמה
 בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלוף הם הוא 19
 אדום: ס אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ כ
 לוטן ושוכל וצבעון וענה: ורשון ואצר ודישן אלה 21
 אלוף החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהיו בני לוטן חרי 22
 והימם ואחות לוטן חמנעו ואלה בני שובל עלון ומנחת 23
 ועיבל שפן ואונם: ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא 24
 ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
 לצבעון אביו ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה: כה
 ואלה בני דישן חמדן ואשפן ויתדן וכרן: אלה בני 26
 אצר בלהן וזעון ועקון: אלה בני דישן עיז וצרון: אלה 27
 אלוף החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף 28
 ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלוף ל
 החרי לאלפיהם בארץ שעיר: פ

2 mulos

& Reges.

31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לבני ישראל: וימלך באדום בלע בן 32
 בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך מחתיו 33
 יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך מחתיו 34
 השם מארץ החימני: וימת השם וימלך מחתיו לה
 הדר בן בדר המכה את מדי בשדה מאב ושם עירו
 עויר: וימת הדר וימלך מחתיו שמלה ממשורקה: 36
 וימת שמלה וימלך מחתיו שאול מרחכות 37
 הנהר: וימת שאול וימלך מחתיו בעל חנן בן 38
 עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך מחתיו הדר 39

וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵל בְּתִימְטוֹר בְּרַחֲמֵי
 מִי זָהָב : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלֹהֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְמִקְמָתָם בְּשִׁמְתָם אֱלֹהֵי תַמְנַע אֱלֹהֵי עֵלְוֶה אֱלֹהֵי
 יִתְרִי : אֱלֹהֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹהֵי אֵלֶה אֱלֹהֵי פִדְנִי : אֱלֹהֵי
 43 קָנִי אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי מִבְּצָר : אֱלֹהֵי מְגִדֵי־אֵל אֱלֹהֵי
 עִירָם אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲדוּם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אֲחִי : וְשֵׁם
 הַיָּד עֵשָׂו אָבִי אֲדוּם :

פ פ פ פ פ

2 א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנַעַן : אֵלֶּה
 תְּלִדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּדֹשֶׁבַע עֵשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֵעֵה אֶת־
 אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָדָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּרָה
 נִשְׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רֵעֵה אֶל־אֲבִיהֶם
 3 וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בְדוֹקָיִם הוּא
 4 לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים : וַיֵּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֵתּוֹ אָהָב
 אָבִיהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָבִלּוּ דְבָרָו לְשָׁלֵם :
 5 ה וַיְחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֲחֵרֵי
 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :
 7 7 וְהִנֵּה אֲנִי חֹמַ מֵאֵימִם אֲלֵמִים כְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה בָמֶה
 אֲלַפְתִּי זָנֹם נֹצֵבֶה וְהִנֵּה תִסְפְּינָה אֲלַמְתִּיכֶם
 8 וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ
 9 עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ עַל־
 9 אֲתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
 10 הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֲחֵר עֵשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּם לִי :
 11 וַיֹּסֶפֶר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחִיו וַיַּגִּיעַ־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ
 12 מֶה חֲחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הֲבֹא נִבְוֵא אֲנִי וְאֲמַר
 13 וְאֲחִידָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצֶה : וַיִּבְרָאֵרְבוּ אָחִיו וְאָבִיו
 שִׁמְרֵם

CAP. 37.
 XXXVII.
 Historia Iosephi, patri dilecti, fratribus autem exosi, ob famam malam de his relatum,

A somina, dignitatem ei praefata i. n. u.

solum 1

colligantes.

12 שָׁמַר אֶת־דְּבָרְךָ : וַיִּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבֹתָם
 13 בְּשֶׂכֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רְעִים
 14 בְּשֶׂכֶם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לֹן הֲנִנִי : וַיֹּאמֶר
 לוֹ לִהְיֶנָּה רֵאִוּהוּ אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם תְּצִאן
 וְהִשְׁבַּנִי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֹרֹן וַיָּבֹא שֶׁבַע־הָ:
 15 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲרֹה בְשֵׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 16 לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ : וַיֹּאמֶר אֶת־אֲחִי אֲנֹכִי מִבְּקִישׁ
 17 הַיְהִי־הֵנָּה לִי אִיפָּה הֵם רְעִים : וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה
 כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים גְּלוּבָה דַתִּינָה וַיִּלֶּךְ יוֹסֵף אַחֵר אֶחָיו
 18 וַיִּמְצְאוּם בְּדִקְוֹן : וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרִם יִקְרַב
 19 אֵלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו
 הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת חֲלוּמָה בָּא : וְעַתְּרָתִי לָכֵן וְנִהְרַגְהוּ כִּי
 20 וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד חֲבֵרֹתָיו וְאֶבְרָנוּ חַיָּה רְעָה אֲכַלְתָּהוּ
 21 וְנִרְאָה מִחַיֵּיהוּ חֲלָמֹתָיו : וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלְהוּ מִיָּדָם
 22 וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנְנוּ נַפְשׁ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֵלֶּי
 תִּשְׁפְּכוּ־יָדָם חֲשִׁיבוּ אֹתוֹ אֶל־חֲבוּר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַר
 23 וַיִּד אֶל־תְּשַׁלְּחוּ־כֹּו לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ
 אֶל־אָבִיו : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֹתוֹ
 24 יוֹסֵף אֶת־כְּתָנֹתָיו אֶת־כְּתָנֹת חֲפָסִים אֲשֶׁר עָלָיו
 וַיִּקְרָחֻהוּ וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ חֲבֵרָה וְחֲבוּר רַק אֵין בּוֹ כִּיָּם :
 25 וַיִּשְׁבּוּ לֶאֱכֹל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻרְתָת כַּה
 26 יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגַמְלוּחִים נְשָׂאִים גְּלוּבָת וְצָרִי
 27 וְלֹט הוֹלְכִים לְחֹרֵיד מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
 28 מַה־בָּצַע כִּי נִהְרַגְתִּי אֶת־אֶחָיו וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמִי : לָכֵן
 29 וְנִמְכַרְנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל־מַחֲזִיבּוֹ כִּי־אֶחָיו
 30 בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמַעוּ אֶחָיו : וַיַּעֲבְדוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים
 31 סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלֶה אֶת־יוֹסֵף מִן־חֲבוּר וַיִּמְכְּרוּ אֹתוֹ
 יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ יוֹסֵף
 מִצְרַיִם

qui proinde in eius mortem conspirarunt:

Rubenis tamen & Iudae suavis in foueam coniectus, & Iudaelis venditus, in Aegyptum deductus est.

†com-
meatus
Ief. 21,
13.
†eceram,
3, 1
ft acte,
3, 11.

נמול על את, 12. v.

29 מצרימה : וישב ראובן אל־בכור ותורה אן־יוסף
 ל בכור ויקרע את־בגדיו : וישב אל־אחיו ויאמר הילד
 31 איננו ואני אנה אני־בא : ויקחו את־כתנת יוסף
 32 וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם־די־שלהו
 את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
 33 מצאנו הכר־נא הכתנת בנה־הוא אס־לא : ויבירה
 ויאמר כתנת בני־היה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף :
 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־
 לה בנו ימים רבים : ויקמו כל־פניו וכל־בנתיו לנחמו
 וישאן להתנחם ויאמר כי־אירד אל־בני אבלי שאלה
 36 ויבך אתו אביו : והסגלים מכרו אתו אל־מצרים
 לפוטיפר סרים פרעה שר הטבחים : פ
 א ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עדי־איש
 2 עד־למי ושמו חירה : וירא־שם יהודה בת־איש כנעני
 3 ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ותלד בן ויקרא
 4 את־שמו ער : ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו
 ה אוֹנן : ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה
 6 והיה בכזיב בלדתה אתו : ויקח יהודה אישה לער
 7 בכורו ושמה תמר : ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
 8 יהודה וימתהו יהודה : ויאמר יהודה לאונן בא אל־אישת
 9 אחיך ויפס אתה זהקס זרע לאחיך : וירע אונן כי לא
 לו יהיה הזרע והיה אס־בא אל־אישת אחיו ושחת
 10 ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו : וירע בעיני יהודה אישר
 11 עשה וימת גם־אתו : ויאמר יהודה לתמר פלתי שבי
 אלמנתי בית־אביך ער־גדל שלה בני כי אלד
 12 פן־ימות גם־הוא פאתיו ותלך תמר ותשב בית
 13 אביה : וירבו הימים ותמת בת־שוע אישת־יהודה
 וינחם יהודה ויעל על־גזו צאצוֹ הוא וחדרה רעהו
 הערלמי

cutis tunica sanguine cruentata patri mittitur, qui cum a fera discriptum rotus acerbexiit,

um Potiphar effect venditus.

CAP. XXXVIII. Judas cum nuru sua Thamar, quam vana spe leuiratus cum filio suo minimo lastrauerat, ab ea inductus, incestum committit, ac re cognita, illam absoluit a poena, neque amplius cognouit: quae gemellos peperit, Perez & Sera.

2 ויהי וכמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת
ל עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואחר יצא אחיו אשר
א על ידו השני ויקרא שמו זרח : **ס** ויוסף
הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה ער
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו
2 שמה ויהי יהנה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
3 ארניו המצרי : וירא ארניו כי יהנה אהו וכל אשר
4 הוא עשה יהנה מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אהו ויפקדהו על ביתו וכל ישר לו נתן בידו :
ה ויהי מאז הפקיד אהו בביתו ועל כל אשר יש לו
ויברך יהנה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
6 יהנה בכל אשר יש לו בבית ובשדה : ויעזב כל
אשר לו ביד יוסף ולא ידע אהו מאומה כי אם
הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה חאר ויפה
7 מראהו : ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת
8 ארניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי : ויכאז
9 ויאמר אל אשת ארניו הן אדני לא ידע אהו מה
9 בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : איננו גדול בבית
הזה מפני ולא חשף מפני מאומה כי אם אותה
באשר את אשתו ואיך אפשר הרעה הגדלה הזאת
10 ותטאתי לאלהים : ויהי כדברה אל יוסף יוספים
11 ולא שמע אליה לשכב אצלה לחיות עמה : ויהי כהיום
הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי
12 הבית שם בבית : ותתפשחו בגדו לאמר שכבה
13 עמי ויעזב בגדו בידה ויגס ויצא החוצה : ויהי כראותה
14 כי עזב בגדו בידה ויגס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק
15 בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי
כשמעו

CAP. 39.
XXXIX.
Ioseph a Poti-
pharo, aulico
Pharaonis,
domini prac-
fectus, ab
hera frustra
ad adulte-
rium follici-
ratus, falso-
que accusa-
tus, in carce-
rem conici-
tur, ibique
aliis practi-
catur.

at quomodo faciam malum magnum
hoc, ut peccem contra Deum.
* ויבול * magnum. * ויבול * magnum *
* ויבול * peccavit.

כשמשו כי הריטתי קולי ואקרא ויעוב בגרו אצלי ויגם
 ויצא החוצה: ותנח בגרו אצלה עד בוא אדניו אל
 ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי
 והעבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי
 קולי ואקרא ויעוב בגרו אצלי ויגם החוצה: ויהי
 כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו
 לאמר כדברים האלה עשה לי עבדה ויחר אפו:
 וינח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום כ
 אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם כבית הסהר:
 ויהי יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויהן רגו בעיני שר
 בית הסהר: ויהן שר בית הסהר כיר יוסף את כל
 האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם
 הוא היה עשה: אין ישר בית הכהן ראה את כל
 מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
 מצליח:

ויהי אתו חדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים א
 והאפה לארניהם למלך מצרים: ויקצה פרעה על
 שני סריסיו על שר תפישקים ועל שר האופים: ויהן
 אתם כמשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום
 אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף
 אתם וישרת אתם ויהיו ימים כמשמר: ויחלמו חלום ה
 שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
 הפשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים
 בבית הסהר: ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אחם
 והנם נעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
 כמשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופחד אין אתו ויאמר
 אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים מפרוץא לי:

CAP. M.
 XL.
 Duobus Regis ministris peccantibus Ioseph in carcere somnia exponit, quibus euentus respondit.

טב 2 I ויספר
 אסירי ק' 20. v.

9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו

בחלומי והנה גפן לפני: ובנפן שלשה שריגס והוא

כפרת עלתה נצה הכשילו אשכלתיה ענבים: ^{+ flos.}

וכוס פרעה בדי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל-

12 כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר לו

יוסף זה פתרו שלשת הישרים שלשת ימים הם:

13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבה

על כנה ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון

14 אשר חיות משקחו: כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב

15 לך ועשרת גא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה

16 והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים

17 וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בכור: וירא

18 שר האפים כי טוב פתו ויאמר אל יוסף אף אני

19 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל

העליון מכל מאכל פרעת מעשה אפה והעוף אכל

אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרו

19 שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים

20 ישא פרעה את ראשו מעליה ותלה אותה על עין

כ ואכל העוף אתה פשרה מעליה: ויהי ביום השלישי יום

הקדחת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את-

21 ראשו שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך

22 עבדיו: וישב את שר המשקים על משקחו ויתן

23 כוס על כף פרעה: ואת שר האפים תלה

את יוסף וישפחו: ולא זכר שר המשקים

את יוסף וישפחו:

פ פ פ 10.

א ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-

היאר

+ flos.

1 I¹ ex prof.

+ simila-
gineo-
rum
(panum)

CAP. 40.
XL.
Postea etiam
Regi somnia

היאר

10. 10. 10.

2 הַיָּאֵר: וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יָפוֹת מְרֹאָה
 3 וּבְרִיאֹת בֶּשֶׂר וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ: וְהָנָה שִׁבְעַת פְּרוֹת
 אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רַעוֹת מְרֹאָה וְדַקּוֹת
 4 בֶּשֶׂר וְתַעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
 5 וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמְּרֹאָה וְדַקַּת הַבֶּשֶׂר אִתָּהּ:
 שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יָפֹת הַמְּרֹאָה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקֶן פְּרָעָה:
 6 וַיִּוְשֶׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנָתָה וְהָנָהוּ שִׁבְעַת שָׁבָלִים עֹלֹת בַּקֶּנֶה ה
 אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: וְהָנָה שִׁבְעַת שָׁבָלִים דַּקּוֹת
 7 וַיִּשְׁדּוּפֹת קָדִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וְתִמְלַעְנָה הַשָּׁבָלִים
 8 הַדַּקּוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֵאֹת וַיִּיקֶן
 פְּרָעָה וְהָנָה חֲלוֹם: וַיְהִי בְּבֹקֶר וַתַּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
 9 וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיֹּסֶפֶר
 פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פֹּתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה:
 10 וַיְדַבֵּר שֶׁר־הַפִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי
 מְזִכִּיר חֲלוֹם: פְּרָעָה קָצַף עַל־עַבְדֵי־וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֶר
 11 בֵּית־שֶׁר־הַטַּבָּחִים אֵלַי וְאֶת־שֶׁר־הָאֲפִים: וַנְּחַלְמָה
 חֲלוֹם בְּלֵילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפֹתְרוֹן חֲלֹמוֹ
 12 חֲלֹמְנוּ: וַשֵּׁם אֲתֵּנוּ נֶעַר עֲבָדִי עֲבַד לְשֶׁר־הַטַּבָּחִים
 וַנִּסְפָּר־לּוֹ וַיִּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמְתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פֹּתֵר:
 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פֹּתֵר־לָנוּ בֵּן־הַיָּה אֲתִי הִשִּׁיב עַל־כַּנִּי וְאֵתּוֹ
 14 תָּלַה: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־
 15 הַבּוֹר וַיַּגְלֵה וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלְתּוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה: וַיֹּאמֶר
 פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלֹם חֲלֹמְתִי וּפֹתֵר אֵין אֲתוֹ וְאֲנִי
 16 שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֲתוֹ: וַיַּעַן
 17 יוֹסֵף אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־
 18 שְׁלוֹם פְּרָעָה: וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֹלְמֵי הַנְּנִי עַמֵּד
 19 עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: וְהָנָה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת
 20 בְּרִיאוֹת בֶּשֶׂר וַיָּפֹת תֹּאֵר וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ: וְהָנָה

de bis septem
 vaccis & spi-
 cis pinguibus
 & tenuibus,
 dextre expli-
 cat, & saluta-
 re consilium
 dat. fami oc-
 currendi:
 quod cum
 Rex probas-
 set, eum
 toti regno
 praeficit, & se-
 cundum a se
 constituit,
 datque ei in
 matrimoni-
 um primarii
 ministri sui
 filiam, ex qua
 2. suscepit
 filios.

שבע I 3 טג

קמץ בוג v. 5.

שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות האר
מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים
ב לרע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
2 1 הפרות הראשונות הבריות: ותבאנה אל קרפנה
ולא נודע כי באו אל קרפנה ומראיהן רע כאשר
2 2 בתחלה ואיקין: וארא בחלמי והנה שבע שבילים
2 3 עלת בקנה אחר פלאות וטבות: והנה שבע שבילים
2 4 † gra- ciles. צמכות דקות שדפות קדים צמדות אחריהם: ותבלען
השבילים הרקות את שבע השבילים הטבות ואמר
כה אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנני
2 6 לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
2 7 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים יהיו
2 8 שבע שני רעב: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
2 9 אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע
ל שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע
שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים
3 1 וכלה הרעב את הארץ: ולא יודע השבע בארץ מפני
3 2 הרעב ההוא אחריהן כי כבד הוא מאד: ועל
השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
3 3 האלהים וממחר האלהים לעשתו: ועתה ירא פרעה
3 4 איש נכון וחכם ושיתוהו על ארץ מצרים: יעשה
פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחפיש את ארץ
לה מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל
השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד
3 6 פרעה אכל בערים ושקרו: והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע

† quin- ras ia- mat

לִשְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־
 תִּפְרֹת הָאֶרֶץ בְּרָעָב: וַיִּזְמַךְ הַדָּבָר בְּעֵינַי פְּרַעַה וּבְעֵינַי 7
 כָּל־עַבְדָּיו: וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹה־אִישׁ 8
 אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ: וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרָי 9
 הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת־כָּל־זֹאת אִין־נִבּוֹן וְחָכֵם 10
 בְּמֹד: אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמִּי 11
 רַק הִכְסֵּא אֲנִי מִפָּנֶיךָ: וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־יוֹסֵף רֵא 12
 נָתַתִּי אֹתְךָ עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּסֶר פְּרַעַה אֶת־ 13
 טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ 14
 בְּגָדֵי־יֵשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶךְ הַחָזֵק עַל־צוּרָיו: וַיִּרְכַּב אֹתוֹ 15
 בְּמֶרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנָיו אֲבֵרָה וְנָתַן 16
 אֵלָיו עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי 17
 פְּרַעַה וּבְלַעַד־יֶדֶךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ 18
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקְרָא פְּרַעַה שֵׁם־יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנָה מֵא 19
 וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־אֲסֵנֶת בַּת־פּוֹטִי פְרַעַת פָּהֵן אֵין לֵאשֶׁח וַיֵּצֵא 20
 יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיּוֹסֶף בְּדֹשְׁלִשִׁים שָׁנָה בַּעֲמֹדוֹ 21
 לִפְנֵי פְרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְרַעַה 22
 וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי 23
 הַשְּׁבַע לַקְּמָצִים: וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֲכָל־שְׁבַע־שָׁנִים 24
 אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֶמְלָל בַּעֲרִים אֲכָל־שָׂדֶה־ 25
 הָעִיר אֲשֶׁר סָבִיבָתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: וַיַּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר 26
 בְּחֹרֵל הַיָּם חֲרֻבָה מֵאָד עַד־כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין 27
 מִסְפָּר: וְלִיּוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּמִטָּה תִּבּוֹא שְׁנַת־חֲרָעָב 28
 אֲשֶׁר יִלְדֶה־לוֹ אֲסֵנֶת בַּת־פּוֹטִי פְרַעַת פָּהֵן אֵין: וַיִּקְרָא 29
 יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר הַבְּיָשָׁה כִּי־נִשְׂאֵי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־ 30
 עַמְלֵי וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִי: וְאֶת־שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם 31
 כִּי־הִפְרַנִּי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי: וַתִּכְלֶינָה שְׁבַע־שָׁנֵי 32
 הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּחֲלִינָה שְׁבַע־שָׁנֵי 33
 הָרָעָב 34

† tor- quem, Ez. 16. 11.

† obli- vifci fe- cit me.

ל קמוצה v. 50. ב מלין v. 45. & 50.

הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 3 נה ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים
 ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל
 מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו:
 5 6 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
 אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים:
 5 7 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק
 א הרעב בכל הארץ: וירא יעקב כי יש שבר במצרים
 2 ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי
 כי יש שבר במצרים רדו שמה וישברו לנו מיטם ונחיה
 3 ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים:
 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
 ה אמר פדוקראנו אסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
 6 שבאים כי היה הרעב בארץ פנען: ויוסף הוא השליט
 על הארץ הוא המשפיר לכל עם הארץ ויבאו אחי
 7 יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו
 ויברם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
 אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ פנען לשבר אכל:
 8 9 ויבר יוסף את אחיו והם לא הכירו: ויזכר יוסף את
 ההלמות אשר הלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם
 1 1 לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא
 1 1 אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד
 1 2 נחנו בנים אנחנו לא היה עבדיך מרגלים: ויאמר
 1 3 אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו
 שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
 פנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:
 1 4 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 1 5 מרגלים אתם: בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה

כי

CAP. מב.
 XLII.
 Jacob fru-
 menti coc-
 mendi causa
 in Aegyptum
 io. filios mit-
 tit, quos Io-
 seph, nolle se
 dissimulari,
 expl ratores
 vocat, tan-
 dem dimit-
 tit, ea lege, vt
 Simeone vin-
 cito obfid-
 relicto, Ben-
 jaminum ad-
 ducerent.
 Quod Patri
 vix perua-
 cebant.

וירא יוסף את אחיו ויברם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר

16 בִּי אִם-בָּכוֹר אַחֵיכֶם תִּקְטֹן הִנֵּה : שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד
 וַיִּקַּח אֶת-אֲחֵיכֶם וְאֶת־כֹּסֵם הָאֶסְרוּ וַיִּפְתְּנוּ דְבָרֵיכֶם
 דְּאָמַת אֲתִיבֶם וְאִם-לֹא הִי פְרֹעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם :
 17 וַיֹּאסֶף אֲתֶם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זָאֵר עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי
 19 יֵרָא : אִם-כִּנְיָם אַתֶּם אַחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית
 מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעֲבֹן בְּתִיבְכֶם :
 וְאֶת-אֲחֵיכֶם תִּקְטֹן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא
 כ
 תָּמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו אַבְל אֲשֵׁמִים 21
 אֲנַחְנוּ עַל-אֲחֵינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחַנְנוּ
 אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת :
 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר
 אַל-תִּחַטְּאוּ בִּילֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמּוּ הִנֵּה נִדְרָשׁ :
 23 וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף בִּי הַמַּלְיָן בְּיָתְכֶם : וַיִּפֹּכֶם
 מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֲתֶם
 אֶת-שְׁמֹעוֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וַיַּצֵּו יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ כֹה
 אֶת-כִּלְיֵיהֶם בָּרֹ וּלְהַשִּׁיב בְּכַסְפֵיכֶם אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְלִתְת
 לָהֶם צֶדֶה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן : וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שִׁבְרֵם עַל- 26
 חֲמֻרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת-שִׁקּוֹ לְתֹרֶת 27
 מִכֶּסֶף לְחַמְרוֹ בְּכַלּוֹן וַיֵּרָא אֶת-כֶּסֶפוֹ וַהֲנִיחָהוּא בְּפִי
 אֲמַתְחָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל-אֶחָיו הוֹשִׁיב בְּכַסְפִּי וְגַם הִנֵּה 28
 בְּאֲמַתְחָתִי וַיַּצֵּא לָכֶם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו לֵאמֹר
 29 מִהֲזֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 אֶרְצָה כְּנָעַן וַיְגִידוּ לוֹ אֵת כָּל-הַקֶּרֶת אֲתֶם לֵאמֹר :
 דַּבֵּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן לִ
 אֲתָנוּ כְּמְרַגְלִים אֶת-הָאָרֶץ : וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנָיִם אֲנַחְנוּ 31
 לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים : שְׁנַיִם עֹשֵׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אֲבִינוּ 32
 הָאֶחָד אֵינְנוּ וַחֲקָטָן הַיּוֹם אֶת-אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן :

וַיֹּאמֶר י א א

3 ויאמר אלינו האיש הארץ בזאת אדע כי בני
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואר-ת-עבון בתיכם
 34 קחו ולכו : והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
 לא מדגלים אתם כי בני אתם את אחיכם אתן לכם
 לה ואת הארץ תסחרו : והיו הם מריקים שקיהם והנה
 איש צרור-כסף בשקו ויראו את-צרות כספיהם
 36 המה ואביהם וייראו : ויאמר אלהם יעקב אביהם
 אתי שבלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואר-ת-בנימן
 37 תקחו עלי הנו כלנה : ויאמר ראובן אל-אביו לאמר
 אר-ת-שני בני תמות אם-לא אביאנו אליה הנה אתו
 38 על-ידי ואני אשיבנו אליה : ויאמר לא ירד בני עמכם
 כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך
 אשר תלכו-בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה :
 א והרעב כבד בארץ : והיו באשר כלו לאכל את-
 2 השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
 3 שבו שברו-לנו מעט-אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר
 העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני בלתי
 4 אחיכם אתכם : אם-ישך משלח את אחינו איננו
 ה-נרדה ונשברה לה אכל : ואם-אינך משלח לא נרד
 כי-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם
 6 אתכם : ויאמר ישך אל למה הרעתם לי להגיד
 7 לאיש העוד לכם אח : ויאמרו שאול שאול-האיש
 לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם הו' היש לכם אח
 ונגד-לו על-פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר
 8 הורידו את אחיכם : ויאמר יהודה אל-ישך אל אביו
 שלחה הצער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
 9 גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו : אנכי אערכנו מדי
 תבקשנו אם-לא הביאתיו אליה והציתיו לפניה
 וחטאתי

CAP. מג.
 XLIII.
 Fama autem
 urgente,
 filios deo
 in Egyptum
 mitit, cum
 Beniamino,
 & muneribus,
 quos Ioseph
 conuiuio ex-
 cipit, reddito
 Simeone,

וְחָטְאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים׃ כִּי לֹלֵא הִתְמַחְמַחְנוּ כִּי־י
 עֲתָה שִׁבְנוּ זֶה פַעַמַּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם 1
 אִסְכֵּן אִפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם
 וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעֵט צִרִי וּמֵעֵט יָבֵשׁ נֹכָחַת וְלֹט
 בְּטָלִים וְשִׁקְרִים׃ וְכֶסֶף מִשְׁנֵה קָחוּ בִידְכֶם וְאֶת־ 1 2
 הַכֶּסֶף הַכּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתִיכֶם תִּשְׂבוּ בִידְכֶם אוֹלֵי
 מִשְׁנֵה הוּא׃ וְאֶת־אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־ 1 3
 הָאִישׁ׃ וְאֵל שְׂרֵי יְתֵן לָכֶם רְחֻמִּים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח 1 4
 לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִן וְאֲנִי כְּאִשֶּׁר
 שָׁכַלְתִּי שָׁכַלְתִּי׃ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת מִן־
 דְּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לְקָחוּ בִידְכֶם וְאֶת־בְּנֵימִן וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ
 מִצֹּרֵם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת־בְּנֵימִן 1 6
 וַיֹּאמֶר לְאִשֶּׁר עַל־בֵּיתוֹ הִבֵּא אֶת־הָאֲנָשִׁים
 חֲבִיתָה וּטְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָבְלוּ הָאֲנָשִׁים
 בְּצִהְרִים׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כְּאִשֶּׁר אָמַר יוֹסֵף וַיִּבֵּא 1 7
 הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתֵה יוֹסֵף׃ וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים 1 8
 כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב
 בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ מוֹכְרִים לְהַתְּגַלֵּל עֲלֵינוּ
 וְלְהַתְּנַפֵּל עֲלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חַמְרֵנוּ׃
 וַיִּגְשׂוּ אֶל־הָאִישׁ אִשֶּׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח 1 9
 חֲבִית׃ וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנָי יְדֵי יִרְדְּנוּ בְּתַחֲלָה לְשֹׁבֵר־כֹּ
 אֶבֶל׃ וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַכֹּלֵן וּנְפַתְחָה אֶת־ 2 1
 אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתוֹ בְּסַפְּנוּ
 בְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשְׁבַּח אֹתוֹ בִּידְנוּ׃ וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדְנוּ בִידְנוּ 2 2
 לְשֹׁבֵר־אֶבֶל לֹא יָדַענו מִי־שֵׁם בְּסַפְּנוּ בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ׃
 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֹהֵי אֲבִיכֶם 2 3
 יְתֵן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כְּסַפְּכֶם כִּי אֲנִי וַיֵּצֵא
 אֶלֶּהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃ וַיִּבֵּא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתֵה 2 4
 יוֹסֵף

† laudi-
 bus.
 † 37:25.
 † 37:25.
 † nuces
 terebin-
 thinz.
 † amyg-
 dala.
 Num.
 17:23.
 † error.

יג 2 K יוסף

יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם:
 26 פה ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
 שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
 המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה:
 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
 28 אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
 29 עודנו חי ויקרו וישתחוו : וישא עיניו וירא את בנימין
 אחיו בן אמו ויאמר הוה אחיכם הקטן אשר אמרתם
 ל אלי ויאמר אלהים יחנה בני : וימהר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך
 31 שמה : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם :
 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו
 לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם
 33 כיתועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור בכברתו
 והצעיר בצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו:
 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
 א ממשאת כלם חמש דורת וישתוו וישכרו עמו : ויצו
 את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
 אכל כאשר וכלון שארת ושים כסף איש בפי
 2 אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת
 הקטן ואת כסף שכרו ולעש כדבר יוסף אשר דבר :
 34 הבקר אור והאנשים שלחו הפה וחמריהם: הם יצאו
 את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו
 קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה
 ה שלמתם רעה תחת טובה: הלוא זה אשר ישתה
 אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם:
 6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו
 למה ידבר אדני בדברים האלה חלילה לעבדך
 מעשות

CAP. מד.
 XLIV.
 tandem onus
 frugibus
 dimittit, scy-
 pho Benia-
 mini sacco
 clam imposito,
 fictoque
 furti crimine
 reuocat, ac
 fratrem de-
 poscit seruu.

34+ por-
tions.

דסר + v.33. וישתחוו ק. v.28. א. דגושה v.26.

8 מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי 8
 אמתינו השיבנו אליה מארץ כנען ואיך נגנב מבית
 9 ארניך כסף או זהב: אשר ימצא אתו מעבדך ומת
 וגם אנחנו נהיה לארני לעבדים: ויאמר גם עתה
 כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
 11 תהיו נקים. וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה
 12 ויפתחו איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן
 13 כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו שמלתם
 14 ויעמסו איש על חמלו וישבו העירה: ויבא יהודה
 ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה:
 ויאמר להם יוסף מה חמ מעשר הזה אשר עשיתם
 16 הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: ויאמר
 יהודה מה נאמר לארני מה נדבר ומה נצטרק
 האלהים מצא את עון עבדך הגנו עבדים לארני
 גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר
 17 חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע
 בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל
 אביכם: II א D D D

at deprecante
 Juda, & in ser-
 vitium se offe-
 rente pro
 Benjamin.

18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי ארני ידבר נא עבדך
 דבר באוני ארני ואל יחר אפה בעבדך כי כמור
 19 כפרעה: ארני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב
 או אח: ונאמר אל ארני יש לנו אב זקן וילד זקנים
 20 קטן ואחיו מרת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
 ותאמר אל עבדך הורדו אלי ואשימה עיני עלי:
 21 ונאמר אל ארני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועוב
 22 את אביו ומת: ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם
 23 חקנו אתכם לא תספון לראות פני: ויהי כי עלינו
 24 אל עבדך אבי ונגדלו את חברי ארני: ויאמר אבינו כה

שבו K 3 י

קמץ בוק v. 17.

26 שבו שכרו לנו מעט אכל: ולאמר לא נוכל לרדת
 אס'יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
 27 פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו: ויאמר
 עבדך אבי אל'ינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
 28 אשתי: ויצא האחד מאת' ואמר אך טרף טרף
 29 ולא ראיתיו ער'הנה: ולקחתם גם את'זה מעם פני
 וקרהו אסון והורדתם את' שובתי ברעה שאלה:
 ל ועתה כבאי אל' עבדך אבי והנער איננו אתנו
 31 ונפשו קשורה בנפשו: והלה כראותו כי אין הנער
 ונמ' והורידו עבדיך את' שיבת עבדך אבינו ב'גון
 32 שאלה: כי עבדך ערב את' הנער מעם אבי לאמר
 אס' לא אביאנו אליך והטאתי לאבי כל' הימים:
 33 ועתה ישכ'נא עבדך תחת הנער עבד לארני והנער
 34 יעל עם אחיו: כי אין אעלה אל' אבי והנער איננו
 א אתי פן אראה ברע אשר ימצא את' אבי: ולא יכל
 יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל'
 איש מעלי ולא עמד איש אתו בתורע יוסף אל'
 2 אחיו: ויתן את' קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
 3 בית פרעה: ויאמר יוסף אל' אחיו אני יוסף העוד
 אבי חי ולא יב'לו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
 4 ויאמר יוסף אל' אחיו גש'נא אלי ויגשו ויאמר אני
 ה יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרי'טה: ועתה
 אל' תעצבו ואל' יחד בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
 6 כי למח'ה שלחני אלהים לפניכם: כ'ירה שנתים
 הרעב במד'ב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין
 חריש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום
 לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
 8 גדלה: ועתה לא אתם שלחתם אתי

GAP. מ'ד.
 XLV.
 Joseph fratri-
 bus agnoscen-
 dum se prae-
 bet, Deique
 prouidentiam
 aperit, & pa-
 titem cum fa-
 milia tota ac-
 cersi iubet,
 quod Phasao
 probat, & ve-
 licula ac
 optima Aegy-
 pti bona of-
 fert.

u.7. *
 Et misit me de ante vos ad ponendam vobis provisionem in terra. Et ad vivendum vos in liberationem magnam.
 ויגש ויאמר, וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל' אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יב'לו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל' אחיו גש'נא אלי ויגשו ויאמר אני ה יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרי'טה: ועתה אל' תעצבו ואל' יחד בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למח'ה שלחני אלהים לפניכם: כ'ירה שנתים הרעב במד'ב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ועתה לא אתם שלחתם אתי

הנה

הנה כי האלהים וישלמי לאב לפרעה ולארון לכל-
 ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי
 ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לארון
 לכל מצרים ודהו אלי אל-תעמד: וישבת בארץ י
 גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנה ובני
 ובקרה וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כיעור
 חמש שנים רעב פחתורש אתה וביתך וכל אשר
 לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כפי
 המדבר אליכם: והודתם לאבי את-כל כבודי
 במצרים ואת כל אשר ראיתם ומחרתם והודתם
 את אבי הנה וניפל על צוארי בנימין ובנימין
 בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עלהם ואחרי
 כן דברו אחיו אתו: והקל נשמע בית פרעה לאמר
 באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו ויאמר
 פרעה אל-יוסף אמר אל-אחיה ואת עשו טענו את
 בעירכם ולכו באו ארצה כנען: וקהו את אביכם
 ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
 מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתח זאת
 עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם
 ונשאתם את אביכם ובאתם: ועיניכם אל-תחם על-
 כ פליכם כיעור כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן
 בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן
 להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלת
 ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת:
 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב
 מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו
 לדרך: וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל-
 24 חרגו בדרך: ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען אל-
 כה יעקב

+ one-
rate.

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

His perceptis
Jacob iter in
Ægyptum
parat.

CAP. מו.
XLVI.
Berfabz Deo
sacrificat, qui
promissio-
nem ei con-
firmat.

Nomina &
numerus
filiorum &
posterorum
Iacobi in
Ægyptum
migrantium.

26 יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיִּגְדֹּל לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי-הוּוֹאֲ
 מִשָּׁל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפַּגּ לִפְנֵי כִי לֹא-הָאֵמִין לָהֶם :
 27 וַיַּדְּבֶרְוּ אֵלָיו אֶת כָּל-דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
 וַיִּירָא אֶת-הָעַנְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתַּחֲזִי
 28 רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד-יוֹסֵף בְּנֵי חַי
 א אֲלֵכֶה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרִם אָמוֹת : וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל-אֲשֶׁר-
 לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֹׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :
 2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרְאֵת הַלִּילָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 3 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי : וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֵל-
 4 תִּירָא מֵרֵדָה מִצְרַיִמָּה כִּי-לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם : אָנֹכִי
 אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם-עִלָּה וַיּוֹסֵף יֹשִׁית
 ה יָדוֹ עַל-עֵינָיֶה : וַיִּקָּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֹׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אָבִיהֶם וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם
 6 בְּעַנְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פְּרַעֲהַ לְשֵׂאת אֹתוֹ : וַיִּקְחוּ אֶת-
 מִקְנֵיהֶם וְאֶת-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
 7 מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל-וֹרְעוֹ אִתּוֹ : בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אִתּוֹ
 בְּנֵיתָיו וּבָנוֹת בְּנָיו וְכָל-וֹרְעוֹ חֲבִיבֵי אִתּוֹ מִצְרַיִמָּה :
 8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 9 מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבְנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן : וּבְנֵי רְאוּבֵן
 י חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֲצֹן וְכֹרְמִי : וּבְנֵי שְׁמֵעוֹן יִמְיָאֵל וַיְמִין
 11 וְאֶחָד וַיְכִין וְצֹחַר וְשָׂאוֹל בְּדֹהַבְנֵעַנִית : וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן
 12 קַהַת וּמְרָרִי : וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וּפְרִז וְזָרַח
 וַיִּמָּת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי-פְרִז חֲצֹן וְחִמּוֹל :
 13 וּבְנֵי יִשְׂשַׁכַּר תּוֹלַע וּפְזָה וּפְזֵה וַיּוֹב וְשִׁמְרֹן : וּבְנֵי זְבֻלוֹן סֹרַד
 14 וְאֵלֹן וַיְחִלְאֵל : אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 בְּפָרָן אֶרֶם וְאֶת דִּינָה כֹּהֵן כָּל-נַפְשׁ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
 16 שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ : וּבְנֵי לֵדָּ צִפְיוֹן וְחַנִּי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עָרִי
 17 וְאֶרְוֵי וְאַרְאֵלִי : וּבְנֵי אִשֶׁר יִמֵּנָה וַיְשִׁירָה וַיְשׁוּרֵי וּבְרִיעָה
 וְשֵׁרָה

וְיָרְדָה

- Jacob - Lea
- 1. Ruben
- 2. Simeon
- 3. Levi
- 4. Juda
- 5. Issachar
- 6. Zabulon
(Simeon, Ephraim)
- 7. Gad - Sela
- 8. Aser
- 9. Joseph - Rachel
- 10. Benjamin
Benjamin
- 11. Manasse - Gassath
- 12. Ephraim

ושרה אחתם ובני כריעה חבר ומלכיאל : אלה בני 8
 זלפה אשר נתן לבן לארה בתו ותלד את-אלה
 לעקב שש עשרה נפש : בני רחל אשר ילד לו 9
 ובנימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו 10
 אסנת בת-פוטו פרע כהן אן את-מנשה ואת אפרים :
 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גחא ונעמן אחי וראש 11
 מפים וחפים וארר : אלה בני רחל אשר ילד לעקב 12
 כל-נפש ארבעה עשר : ובני הן חשים : ובני נפתלי 13
 יחצאל וגוני ויער ושלים : אלה בני בלהה אשר נתן 14
 לבן לרחל בתו ותלד את-אלה לעקב כל-נפש
 שבעה : כל-חנפיש הבאה לעקב מצרימה יצאי ירכו 15
 מלבד נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ושש : ובני יוסף 16
 אשר-ילד לו במצרים נפש שנים כל-חנפיש לבית-
 יעקב הבאה מצרימה שבעים : ואת- 17
 יהודה שלח לפניו אל-יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו
 ארצה גשן : ויאמר יוסף מרובתו ויעל לקראת 18
 ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על-צואריו ויבך
 על-צואריו עוד : ויאמר ישראל אל-יוסף אמורה ל-
 הפעם אחרי ראותי את-פניך כי עודך חי : ויאמר יוסף 19
 אל-אחיו ואל-בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
 אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ-כנען באו אלי :
 והאנשים רעי צאן כיאנשי מקנה היו וצאנם ובקרם 20
 וכל-אשר להם הביאו : והיה כייקרא לכם פרעה 21
 ואמר מה פעשיתם : ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך 22
 מנעורינו ועד-עתה גם אנחנו גם-אבתנו בעבור
 תשבנו בארץ גשן כיתועבת מצרים כל-רעה צאן :
 ויבא יוסף ויגיד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנס ובקרם 23
 וכל-אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן :

Ioseph Patri
 obuiam it,
 & osculo ex-
 cipit, fiat res-
 que instruit,
 que instruit,
 quid Pharao
 ni respon-
 dendum sit.

CAP. מז.
 XLVII.
 Mox Pharao-
 ni aduentum
 fuorum

ומקצה L א כ

Parob.
 -Bilha
 13. Yan
 14. Naphthali

significat, qui Gosen inhabitandam iis concedit, & Iacobum bene sibi precantem clementer tractat, ac dimittit, & liberaliter sustentat.

2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה
 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
 4 פרעה רעה רעה צאן עבדיך גם אנתנו גם אבותינו
 5 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו פיראין מרעה
 6 לצאן אשר לעבדיך פירעב הארץ בארץ פנע
 7 ועתה ישכרנא עבדיך בארץ גשן : ויאמר פרעה
 8 אל יוסף לאמר אביך ואחיה באו אליך : ארץ
 9 מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך
 10 ואת אחיך ישכו בארץ גשן ואם ידעת ויש פס
 11 אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לך :
 12 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 13 יעקב את פרעה : ויאמר פרעה אל יעקב פמה ימי שני
 14 חייך : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
 15 ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו
 16 את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם : ויברך יעקב
 17 את פרעה ויצא מלפני פרעה : ויושב יוסף את אביו
 18 ואת אחיו ויתן להם אהורא בארץ מצרים במיטב
 19 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה : ויכלכל
 20 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי
 21 השף : ולחם אין בכל הארץ פירעב הארץ מאד
 22 ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט
 23 יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
 24 כנען בשבט אשר הם ישכרים ויבא יוסף את הכסף
 25 ביתה פרעה : ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
 26 כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 27 ולמה נמות נגדך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבה
 28 פקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו
 29 את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בפסחים
 30 ובמקנה

9 et dixit dominus ad Parohi: dies annorum peregrinationum israelitarum tri-
 gentis et septuaginti anni: postillum et
 mali fuerunt dies annorum vitae meae
 et non attulerunt dies annorum vitae
 patrum meorum in diebus peregrina-
 tionum suarum.

12 יוסף ה. peregrinatio.
 [12] attulit. proel. in High.

14 Flo-
 ruit.
 Prov. 26.
 18.

Ioseph du-
 rante fame
 et omne A-
 gyptiorum,
 peccata &
 fundos Regi
 acquirit, ac
 instituit, ut
 quinta pars
 reddituum ei
 quotannis
 cedat, ex-
 cepta sacerdo-
 tum terra.

ובסקנה הצאן ובמקנה הפקר ובהמרים ויגהלים
 בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: זההם השנה 18
 ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
 כאדני כי אם תס הפסקה ומקנה הכרמה אל אדני לא
 נשאר לפני אדני בלתי אם גויחנו ואדמתנו: לפה 19
 נמורת לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
 אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
 ותן ררע ונהיה ולא נמורת והאדמה לא תשם: ויקן 20
 יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים
 איש שדהו כי חוק עלהם הרעב והיה הארץ לפרעה:
 ואת העם העמיר אהו לערים מקצה גבול מצרים 21
 ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה פה הק 22
 לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
 פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף 23
 אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
 לפרעה הוא לכם ורע וורעתם את האדמה: והיה 24
 בהכרואת ונהתם חמישית לפרעה וארבע היתת יהיה
 לכם לררע השדה ולאכלכם ולאשר בנתיכם ולאכל
 לספכם: ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיחנו כה
 עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף להק ער היום הזה 26
 על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
 הכהנים בלם לא היתה לפרעה: וישב ישראל 27
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:

f. 43. v. 24.

28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
 יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:
 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר 29
 לו אבנא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
 ועשית L2 כב

Jacob Josephum furamento obstringit, ut corpus suum sepeliendum in Canana transferat.

אין כאן פסקא כלל כי אמריוח אות אחת .v. 28 חסר י' .v. 27

ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים
ל וישכבתי עם אבתי וישאתני מצרים וקברתני
3 ו בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר
השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש
הפטוה :

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים :
2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליה ויתחזק
3 ישראל וישב על הפטוה : ויאמר יעקב אל יוסף אל
4 שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי : ויאמר
אלי הנני מפרך והרביתה ונתתיה לקהל עמים ונתתיה
ה את הארץ הזאת לרעה אחריה אהות עולם : ועתה
שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליה
מצרימה לידם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו
6 לי : ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם
7 אחיהם יקראו בנחלתם : ואני בבאי מפהן מתה עלי
רחל בארץ כנען בדרך בעור כבדת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם :
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה : ויאמר
יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם : ועיני ישראל כבדו מזקן לא
יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם :
1 ו ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
1 2 הראה אתי אלהים גם את זרעה : ויוצא יוסף אתם
מעם ברבנו וישתחו לאפיו ארצה : ויקח יוסף את
1 3 שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת
1 4 מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו : וישלח
ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת

CAP. 47. XLVIII.
Ioseph patrem aegrotantem visitat afflumis et illis, qui eos adoptat, in spiritu prophet. benedicit, decessum manibus impositis, maiorem maiori studio praefertens : tandem reditum ex Aegypto praedixit & Iosephi certam agri partem legavit.

†scnio.

ויהי ויגש אליו וישק להם ויחבק להם

Judæ, vbi vaticinium de Messia infignetur.

יהודה אמה ירונה אחיה ירה בערף איביה ישמחו לה
בני אביה: גור אריה יהודה מטרה בני עליה כר ערבך
כאריה וכלביא מי יקימו: לא יסור שבט מהורה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:
אסרי לגפן עירה ול שרקה בני אתנו כבס בין לבשו
ובדם ענבים סותה: חכלילי עינים מין ולכן שגים
מחלב:

Sebuloni.

זכרון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגית ורפתו על
צידו:

Issachari.

יששכר חמד גרם רבין בין המשפתיים: וירא מנחה
כי טוב וארת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד:

Dani.

דן דין עמי כאחד שבט
ישראל: יהידן נחש עלי דרה שפין עלי ארח הנשף

Gad.

עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי
יהוה: יד גדוד יגודנו והוא יגד עקב:

Asher.

מאשר שמנה לחמו והוא יהו מעדני
מלך:

Naphthali.

נפתלי אילה שלחה הנתן אמר
שפל:

Iosephio.

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
בנות צעדה עלי שוד: ויכררהו ורבו וישטמהו בעלי
הצים: ותשב באיתן קשתו ופוז דעי ידו מיד אביר
יעקב משם דעה אבן ישראל: מאל אביה ויעורר ואת
שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביה גברו על
ברכת הווי עד תאות גבעת עולם תחין לראש יוסף
ולקדקד מיר אחיו:

Boniamino.

בנימין זאב יפרה בבקר יאכל עד ולערב חלק שלל:
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם וברך אותם איש אשר בברכתו ברה
אתם

verabula De uers. 10.

8 10 *recedens, s. f. k.*
9 *legislator r. 1877 statuit, de*
crunt, s. part. p.
purificator, r. 1877 s. 1877
non recedat suppe s. 1877 a tabulari
non legislator de pccato eius, r. 1877
adhuc ueniat purificator, et si
sio Prox erit aggregatio populorum
30:17. ff. ligans ad vitam nulli
1 1 vitis suum, r. ad generosum vi
nobilis ten silium asinae suae.
1 2 vela
Caui in vino vultum tu-
men suum, s. in saquie uerari
suum.
1 3 12 1 ruber, opretimentum suum.
12 1 1 rubeus ad oculos ex vino
et albg dentibz ex lacte.

14 *fasci-*
nae
duae,
Lud. 5. 16

16 *aspis.*

18 *in salutem suam exspecto te*
hoo.

19 *salus.*
קנה exspectavit. i. pred. in fil.

21

22 *ele-*
ganciz.

24 *fimo,*
Ex. 14:

27 *de Teo patitur, et adiuuabit*
robo te, et Omnipotenti, et bene
rata dicit tibi benedictiones coc-
stant. 2. li. de super, benedictionibz

26 *San. 6. abissi cubantibz infra. b.*
16. r. dicitur ubi ubi et
1 paren-
tum m. 12 r. iuvit. s. s. in hal.
1 termi-
nus.

27 *brucha*
s. benedictio.
abissus.

27 *m. mano.*

28 *abissus*
abissus.

ibid. עירו ק. v. 11. בראש עמוד סימן ליה שמו. v. 8.
פתח באתנח. ib. קמץ בזק. v. 27. קמץ בזק. v. 25. סורתו ק.

אתם : ויצו אותם ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי 29
 קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
 החתי : במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ל'
 מטרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
 מאת עפרן החתי לאחות קמר : שמה קברו את
 אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
 רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה 2
 והמערה אשר בו מאת בני חת : ויבל יעקב לצנות 3
 את בניו ויאסף רגליו אל חמטה ויגוע ויאסף אל
 עמיו : ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישקלו ויצו א'
 יוסף את עבדיו את הרפאים להט את אביו ויהנטו
 הרפאים את ישראל : וימלאו ארבעים יום פי פ'
 מלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום :
 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר 4
 אס-נא מצאתי חן בעיניכם ופרו-נא באוני פרעה
 לאמר : אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי ה'
 אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
 אעלה-נא ואקברה את אבי ואשובה : ויאמר פרעה 6
 עלה וקבר את אביך באשר השביעה : ויעל יוסף 7
 לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו
 וכל זקני ארץ-מצרים : וכל בית יוסף ואהיו ובית 8
 אביו רק טפס וצאנם ובקרום עזבו בארץ גשן : ויעל 9
 עמו גם-רכב גם פרשים ויהי המחנה כבוד מאד :
 ונבאו עד-גורן האטד אשר בעבר הירדן ויספרו-שם 10
 מספר גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 ימים : וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגורן 11
 האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על-כן קרא
 שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו 12

Tandem cum rumulo patris se inferendum filiis praecepisset expiravit.

CAP. 4. E. Ioseph patris corpus conditum, indultum, in Canaan humanitibus Aulicis.

† lucus.

קו

ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה'
 ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה'
 ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה' ויהי כהן ה'

13 בן באשר צום : וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את
השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני
14 ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים
15 אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו : ויראו
אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
16 והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו : ויצו
17 אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר : כה
האמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי
רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
18 ויבך יוסף בדברים אליו : וילכו גם אחיו ויפללו לפניו
ויאמרו חננו לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל
תיראו כי התחרת אלהים אני : ואתם השבתם עלי
רעה אלהים השבה לטובה למען עשה כיום הזה
להחית עמך רב : ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
2 ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לפם : וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים :
2 3 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
2 4 ילדו על ברכי יוסף : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב :
כה וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
2 6 אתכם והעלתם את עצמתי מזה : וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים : חזק
ואלה

domum re-
uerfus, fra-
ctus, delicti
veteris ve-
niam peten-
tes, exiit &
solatus est :

Vitis prone-
potibus, mo-
nturus fra-
ctus obtrun-
xit, vt ossa
sua in Cana-
niam trans-
ferant.

19 et dixit ad eos Joseph: ne timeatis:
quia ego sum Deus.

20 et Joseph cogitavit ad seipsum in malum:
Deus cogitavit illud in bonum, scilicet
restitit, propterea quia faceret. Rendi-
torem dei hoc ad vivendum populum
21 magnum.

11 סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים
וארבעה . אך לד סימן : וחציו ועל חרבך תחיה :
12 זאותיות ד אלפים ושלש מאות ותשעים וחמשה .
ופרשיותיו יב . זה שמי לעלם סימן : וכדוריו כג גם
ברוך יהיה סימן : ופרקיו נ . יי חננו לך קונו סימן :
מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה
וארבעים . הכל תשעים ואחת פרשיות . צא אתה וכל
העם אשר ברנליך סימן :

(a) c. 27:40. (b) Ex. 3:15. (c) Gen. 27:33. (d) Jcf. 33:2. (e) Ex. 11:8.